

“ဒေါက် . . ဒေါက် . . ဒေါက် . . ဒေါက် . .”

လူဖြစ်ဖို့ဆိုတာ . . အင်တောန်ခက်ဆိုတဲ့ . . လူပြည်
ကအင်ဖျားနဲ့ ငြိမ့်ပြည်ကအင်ဖျား ကိသုတ်တိမင် လူဖြစ်ဖို့
မလွယ်ဘူးတဲ့။ အဲ . . ဒါထက်ပိုခက်တာက ဖြစ်လာတဲ့ဆန့်
ကျင်ဘက်လိင် ဥဒုကာ ဆန့်ဖက်အခြေအနေတွေကို ဆန့်ကျင်
ပြီးပေါင်းစည်းဖို့တဲ့ အခုခေတ်မှာ လူဖြစ်ဖို့လွယ်သလားလို့။
အဲဒီ ကျနော်ပြောခဲ့တဲ့ ဆန့်ကျင်ဖက်အရာတွေ ပေါင်းစည်း
ဖို့လဲ မခက်တော့ဘူး ခင်ဗျားယုံရဲ့လား မယုံလင် ကျနော်
လောကဇာတ်ခုံ အဖြစ်ကလေးကစ်ခုံကို ဥပမာအနေနဲ့
ပြောပြမယ် . . ငြိမ်ငြိမ်လေး နားထောင်။

“သိပ်တော့ . . မကြာသေးဘူး။”

နေရာကတော့ ဘားလမ်းတဲ့။ လိုက်တော့ မရှာခဲ့
နော် . . ဒါမျိုးလုပ်လင် ကျနော်မကြိုက်ဘူး။

အခုခေတ်ထုံးစံ နေရာလပ်မကျန်အောင် ရွေး
ရောင်းတဲ့လူတွေကိုသိမှာပေါ့ . . အခုလဲ အဲဒီလူတွေက
ကစ်ယောက်ပေါ့ . . သူက ကျနော်ပြောခဲ့ကတဲ့ ဘားလမ်း
ထဲက နတ်သမီးလေးတွေနေတဲ့ ဟာပတီ သာ ၄ ထပ်ဟိုက်
ပေါ်တက်တဲ့လှေကားရင်းမှာ ကလေးကစားရော ပစ္စည်းအပါ
အဝင် ပစ္စည်းမျိုးစုံရောင်းတဲ့ငန့်ဗျ။

“နာမည်က . . . ဆန်နီပဲ”

ကုလားတစ်ယောက်ဆိုတော့ အသားမဲတယ်ဗျ။
နောက်ပြီးတခြားကုလားတွေလို ရွယ်မပြောင်ဘူး . . . ဆက်
ဒီကတော့ အပွဲပေးတဲ့ . . . အားကစားဝါသနာပါကလေး . . .
အရပ် ၆ ခေက္ခိတယ်။

အဲဒီနေ့သူများတွေလိုတော့ လိုင်းမခံဘူး သန့်ရှင်း
ကနေအတိုင်းလည်း မှန်ကန် ခါပေမဲ့ . . .

သူကြိုက်နေတဲ့ ကောင်မလေးကပ်ယောက်မို့တယ်။
ပြောလို့လုံရောကောင်မမို့ဘူး . . . ဒီကောင်မလေးကို မြင်ရင်
ဒီကောင်ကပ်ကိုယ်လုံး အကြောသောသလိုငြိမ်သွားတယ်။
ဒါကတော့ ခင်ဘူးတို့ကျနေတဲ့လိုလဲဖြစ်မှာကဲ။ ကောင်မလေး
က သိပ်မိကယ် . . . ဒါကိုကြိုက်တဲ့ ဒီကောင်ကို အဆိုးမဆို
သာဘူး။

မတ်ဟာက ကောင်မလေးက တရုတ်မဗျ။ ဒီတော့
ဖွေးစပြုံးအသားအရည်က ကြောရောင်ကောက်နေတယ်။ နှုတ်
ခမ်းလေးကစပြီးနဲ့ရဲနေတာဘဲ။ ကရွက်မတ်မှာ ရှားရှားပါးပါး
နောက်လေးကစင်းနေတယ် . . . အပြည့်လုံးလုံးနေတဲ့ ဖျက်လုံး
အစုံနဲ့ကြည့်ခံလိုက်ရယ်။ ကျနေတဲ့ကုလားပြော နေစရာ
တောင် နေရာမရှိဘူး။

ကောင်မလေးက အသက် ခင်နှစ်ဘဲရှိသေးတယ်။
ဒါပေမဲ့အရွယ်နဲ့မလိုက်အောင် တွားကယ်။ နို့တုံ့

လေးကချွန်ပြီး ပို့ဖောက်နေရဲ့ အရပ်ကလည်းရှည်ကယ်။ ခါး
လဲရှည်တာပေါ့ . . . ခါးရှည်ရှည်ကျည်ကျည်လေးအောက်မှာ
ကားစွင့်တဲ့ ကပ်ပိဟာ မြင်ရတဲ့ကောက်ခွားတွေ ရူးစေနိုင်
တယ်။ နောက်ပြီး ကောင်မလေးဟာ အခုခေတ်ရဲ့ဂျာဗီဖျိုး
ပြိုပြိုခေတ်ဆန်ပေ့ဆိုတဲ့ အဝတ်အစားတွေ ဂတ်သာဗျ . . . သူ
လစ်ဘွားပြီဆိုသင်ကားလမ်းတစ်ခုလုံး လေချွန်သံတွေ လက်
ခေါက်မှုက်သံတွေ သက်ပြင်းချသံတွေ ဆူညံသွားကယ်လို့
အဆိုမို့တယ်။

ခင်ဗျားတို့ မက်မတ်မောမောကြည့်နေတဲ့ ကိုနို
မင်းသမီးတွေ မို့ဒီယိုမင်းသမီးတွေ မှတ်ရှင်မင်းသမီးတွေဟာ
ဒီကောင်မလေးနဲ့ ဓာလိုက်ယင်ဖို့ဘဲ . . . ခင်နဲ့လေး ကျနေရ
မွန်းနေတာ မဟုတ်ဘူး ခင်ဗျားလဲမြင်ရင် ကျနေပြော ကာ
မမှားဘူးဆိုတာ သိရမယ်။

ဒီလို တလင်းလုံးက ဇူးဇူးမှုတ်ထားတဲ့ နတ်ဘဝီး
လေးကို လမ်းဘေးကရဲပြည်က ဝဏ္ဏန်နဲ့ကူတဲ့ ကုလား ကမ်း
ကမ်းကတဖြစ်နေတာတယ်။

သူနဲ့မတူမကန်ဘူးဆိုကာဝဲသိတယ်ဒါပေမဲ့ဗျာ
အချစ်စိတ်ဆိုတာ ဘယ်လိုထားလို့ရမလဲ ဒီတော့ ဒီကောင်
ကာ ကပြည်းပြည်းနဲ့ ကောင်မလေးကို နီးလို့ဖြစ်နေကာ လုံး
သူနဲ့ခွဲလန်းစိတ်ဟာ စိတ္တဆန်ဆန်ကောင်ဖြစ်လာတယ်။

ကောင်မလေးဟာ မနက်(၈)နာရီကျမှည့်သွားကယ်။

ပြီးသင်(၁၀)မှာရှိပြန်လာတယ်။

ပြီးတော့(၁)မှာရှိကျွန်ုပ်ပြန်သွားတယ်။

ဒီလိုဘဲနေ့တိုင်း ဝင်လိုက်ကွက်လိုက်လုပ်နေတယ်။ ကောင်မလေးက လှသလို ဇာလည်းကော်တယ်။ အခုလည်း ဆေးကဏ္ဍသိုလ်ဝတ်ဖို့ ကြိုးစားနေလေရဲ့ . . ဒါလဲဟုတ်တာ ကဲ . . ဆေးကဏ္ဍသိုလ်မှာ လူဖွီးကရ ကရွက်ဘဲများတယ် မဟုတ်လား ကောင်မလေး၊ ခြေဖျားဝေးလေ ကျွေးကားတိတ် ကကုလားကသဘောကျလေပေါ့ . . ကောင်မလေးက ကောင်ဝက်လှေ့ရှိတယ်လေ . ခြေကောက်ကိုဆောင့် ဆောင့် မှောက်တော့ လေဝင်ရိတ်လို့ ဖူးဆစ်အထိတ်က စတပ်လေး ဆီကို မောင်းကနဲမောင်းကနဲဖြစ်သွားတယ်။ လျှောက်ကား ကောက်ကနေ ပင့်ကြည့်ပြီး ဒီးလဲတွေ့အိပ်ဖြစ်နေတယ်။ ယယ်လယ်ရရတော့ ဘာမှ မမြင်ရဘူးပေါ့ . . အများဆုံးမြင် ရ ခေါင်ဆင်းအထိ စောက်စုတ်ဆိုတာ ကမင်ပြသင်တောင် လာသူမမြင်ရတဲ့ . . ဟာဘဲ။

ဒါပေမဲ့ . .

ဒီကောင်ဟာ စိတ္တဆန်ဆန် သူမနေတာ။ ကောင်မ လေးရဲ့အိမ်ရပ်မြင်လဲ တစ်ကိုယ်လုံးက သွေးတွေဆူလာလေ ရဲ့ ကောင်မလေးတော့ ဒီကောင်ကို သွပ်တို့မပြောနဲ့ ကြည့် ကိုကိုမရဘူး။ အင်မတန် အဆင့်နှိပ်တဲ့ မဟုတ် လမ်းဘေး ဈေးသည် ကန်လောက်တို့ သဘောထားတယ်။ ဒီကောင်နဲ့

လဲ ခံစားရပြသနာကပ်ဖူးတယ်။

ကောင်မလေးကို ခန့်တိုင်းမြင်နေပြီးဘာမှ မဝင်ရဲ့ တော့ကောင်မလေးကိုမှန်းမှန်းပြီး ဝှင်းတိုက်တာ ဒီကောင် ရဲ့ခန့်တိုင်းလေးတင်ခဲ့ဆိုပါတော့ . . မယောမဝန်း ကိုက် ကယ် . . ကောင်မလေးသိယင်တော့ ကပ်လိုနေမလဲ မသိဘူး။

အဲ တစ်ခုပြောဖို့ မမှနေတယ်။

ကရွက်တို့လားဘာလားတော့မသိဘူး ကောင်မ လေးနာမည်က ဆူးမာတဲ့ . . တားလမ်းတစ်ခုလုံးကတော့ ဆူးလို့ခေါ်တယ် . . သူ့နာမည်လူကိုင်းသိကယ်။ ကခုဆို ခင်ဗျားလဲသိပြီပေါ့ . . ရှောက်ပြောမနေနဲ့ဘူး အလကား နေလင်း ကောင်မလေး နာမည်ကြီးနေအုံးမက်။

ကောင်မလေးမှာ အကျင့်တစ်ခုရှိတယ်ဗျ . . သူ့သွားရာ လမ်းကကျောက်မှာ ခွာမြင့်ဒီနက်လဲ ကျန်ရစ်ခဲ့ တဲ့ အကျင့်ဘဲ။ ခွာတလေးက ချွန်ချွန်ဆိုတော့ အသံစူးစူး လေးဗျ။ အဲ အသံကလဲ ကုလားရဲ့စိတ်ကို ကိုင်လုပ်နေ တာ ဘဲ ဒီအသံကြားပြီးဆို ဒီကောင်ပြိုင်သွားပြီး ကမ်းကို ကမင် ဝိက်ကိုင်မယ်။ ပြီးတော့ တစ်ချက်ချင်း နှင်းဂဟာတဲ့ ဝိနက်ဂဲ ကို မျက်လုံးစင်းပြီးနားထောင်မယ်။ ကောင်မလေးက လမ်း ဖယ်ခိုင်ယင် အင်မတန်ရှိတိုးတဲ့ ပုံနဲ့ ရိုးရိုးလေးဖယ်ပေး မယ် ပြောမှစတင်ပေးကာနေပြီတော့ တစ်ပဲကားကားကြီး

တွေကို ကတိတိဂုဗ်းပြီး ဆက်သွားတဲ့ ကောင်မလေးနောက်
 ဂိုဏ်းကို မျက်စိ အဆုံးလိုက်ကြည့်နေတယ်။ ခြေသလုံးသား
 ဝင်းဝင်းလေးတွေဟာ သူ့ကို မျက်စိပြစ်ပြစ်သလို မိဘဝား။
 အတက်မှာကြည့်သလို အဆင်းမှာလဲ အားမနာတမ်းကြည့်
 တယ်။ ဒါကြောင့်လဲ ကောင်မလေးဟာ သူ့ကို မုန်းတာပေါ့။
 တစ်ခါတစ်လေ မထင်သင်မထင်သလို သူ့ရေခဲဘန်းလေးကို
 ကိုက်ချပစ်တယ်။ ခပ်စွာစွာလေးဘဲ။

ဒီနေ့လည်းကြည့်

"ခေါက် . . . ခေါက် . . . ခေါက် . . . ခေါက် . . ."

"လမ်းမယ်ဝေး ဘာမှန်းလဲမခဏ်း နေ့တိုင်း
 ပြောနေရတာဘဲ"

"အောနီဇာ . . ."

"ဟင်း . . . လူပုံတိုတ"

"ဂျွန် . . ."

"ဟာ . . . မင်း . . . မင်း . . ."

"လျှာမရွေ့နဲ့ . . . ဘယ်လောက်တန်လဲ"

ကောင်မလေးက ဒီနေ့မှဝတ်လာတဲ့ ကစားစရာ
 အရွက်ကလေးတစ်ရွက်ကို တက်နှင်းလိုက်တာပါ။ . . ဤနေ
 ဂိုဏ်းဆိုက်လိမ်းကော့မှာမို့ ဝစ္စည်းတွေကို ဖုန်ချက်နေရင်း
 ကောင်မလေး အလာတို လှေတားထစ်မှာ အမှတ်တမဲ့ချ
 ကားလိုက်တာပါ။ . . ကောင်မလေးဝတ်ပြန်ရက်ဘားနဲ့ တက်

နှင်းဝစ်လိုက်တယ်။ ကျေမွသွားတဲ့အရွက်က ကန်နီးမရှိပေမဲ့
 လူ့အပေါ်ဘဝလောက်အမှန်းတရား ပြင်းသွားတယ်ဆိုတာ
 သိရလို့ ဆန်နီခပြော ရင်မောသွားတာတယ်။

"မခေတ်ပါနဲ့ ကျနေတဲ့အမှားပါ။ . ."

"အိုး . . . ဘာဆိုလို့မခေတ်ရမှာလဲ . . . ဧရာ"

၄၅-ကျပ်တန်တစ်ချပ်ကိုချေးကမ်းပေါ် ပြန်ချပြီး
 ဆော့ကြီး အော့ကြီးနဲ့ တက်သွားပါကတယ်။ ဆန်နီလဲ လှုပ်
 နေကျအတိုင်း ကလေးကစားစရာမှန်ပြောင်းကလေးဝေ့ပြီး
 မျက်စေ့မှာကပ်လိုက်တယ် ရင်ခန့်စရာ လမ်းသွားတဲ့ တင်
 ဘားလေးတွေကြောင့် သူ့လက်ဟာ ဆက်ဆက်ကုန်လာ
 တယ်။ အောက်ကနေ လေတိုးလို့ ဝန်းရောင်ပင်ကလေးကို
 တစွန်းတစတွေလိုက်ရတယ်။ ကျောက်ဖြူဘားလိုဝင်းနေတဲ့
 ခြေတံလေးတွေဟာ မက်မောစရာပါဘဲ . . . သူ့ခြေကောက်
 လှလှလေးမှာ ဝတ်စားတဲ့ ကြိုးသိုင်းဖိနပ်အနီလေးဟာ ဘစ်
 သားလှေကားကစ်နဲ့တွေ့တိုင်း တခေါက်ခေါက်ပြည်နေနဲ့ ဦး
 ကုံးအသစ်လဲကတ်ထားလို့ ကောင်မလေးရဲ့ နောက်ဂိုဏ်း
 အလှဟာ ဂိုထင်စွားနေတယ်။

ကောင်မလေးဟာ တရွေ့ရွေ့နဲ့ နက်ပြည်ကို လှံ
 တက်သွားတဲ့ နတ်သမီးလေးလို တိုးလေးထစ်မှာ သူ့ကိုခိခန်း
 ထဲဝင်ပြီး ပျောက်သွားလေရဲ့ . . . သူ့အမေနဲ့ အဖေဘဲ ဝုဇ္ဇီက
 စရာနဲ့ကတယ်။ သူ့မှာမောင်နှမသားချင်းမရှိဘူး . . . ဒီကလေး

ကလည်း တုန်နေအောင်ချစ်ကမ်း၊ မာနလဲသိပ်ကြီးကြတယ်။ ဆွေမျိုးတွေကလွဲပြီး တုန်အသိုက်တွေက သိသားစု ၄ လောက် ဘဲ။ သူ့အဖေကလည်း အိမ်မှာနေကာ နည်းပါးကမ်း၊ ဇိုးလင်း မိုးသူရဲဆိုက်အလုပ်နဲ့ ချစ်နေကမ်း၊ သူ့အဖေ ဝိရုန်တက်လေး သူ့အဖေကဟော့ အဖေထက် ၁၀ ခုခံလောက်ငယ်တယ်။ သူ့က အဖေကလွဲတဲ အိမ်နီးမကလဲ လောက်ပွားလက်ယာ လက်သလိုအပြင်ထွက်တက်တက်။ ဒါကတော့ ဆန်နီနဲ့ ရော့ ဝါကထားချက်တွေဘဲ။

အခုလဲကောင်မလေး အခန်းဝရောက်ဟော့ သော့ ခတ်ကားကယ်။ သူ့အိပ်ထဲကသော့ကုန်ပြီးတဲခါးဖွင့် ဝိက် ကိုကိုနဲ့ ဝိနစ်ကို အပြင်ဖက်မှာ ချွတ်ခဲ့ပြီး အခန်းတဲ ဝင် သွားကလဲ။

ဆန်နီလဲဒီနေ့အစို့ တာဝန်အရပ်ရပ်ပြီးပြီဆို ဆိုင် ဘိမ်းပြီးကက်လာပါတယ်။ အပေါ်တပ်မှာဘဲ အခန်းကျဉ်း လေးကပ်ခုန့်တယ်။ ဝစွဉ်းထားတဲ့ အခန်းဆိုပါကော့ . . . ဒီအခန်းလေးကို ဆန်နီရတာကလဲ ဒီကိုက်ခွင်အစိုးကြီးက သူ့ကိုသနားပြီးပေးထားလို့ပါ။ အရွည် ၇ လေး အနံ ၄ ခေ ခေကက်နို့တယ်။ ဆန်နီထားရွှေသာဏ္ဏနှစ်လုံးကလွဲပြီး ဘာ မှမရှိဘူး။ ကပ်ခါတစ်လေ သိပ်စိတ်ညစ်တဲ့နေ့ သူ့ဒီအခန်း မှာ အိပ်ကက်တယ်။ ဒီတော့အခန်းကို သန့်ဘန်ချင်းချင်း တော့ထားတာပေါ့။

သူ့ပစ္စည်းတွေထားပြီး ပြန်အထွက်မှာ တောင်မ လေးနဲ့ အခန်းဝကို နှက်ဆက်ကြည့်ကြည့်လိုက်ကလဲ။ ခါးကိုင်း နဲ့မတူဘဲဒီနေ့ထူးထူးခြားခြား အခန်းဝမှာ ချစ်တော့ ခေါက်ဖိ နှစ်လေးတွေတာ ပိုးလို့ပတ်လက်နဲ့ ဆန်နီ အသက်ရွှေပြိုင် လာကလဲ။ သူ့ခိုးကပ်လောက်လို့ ခေါက်ဖိနှစ်တွေဆို တရွေ့ ရွေ့ကပ်သွားတယ်။ သားရေအထောက်စားနဲ့လှုပ်ထားလို့ ကြည့်လိုက်ကဲက အင်မတန်နူးညံ့ကဲ့ယ့်ဘဲ။ ကိုင်ရက်ရော တောင်မရှိဘူး။ ဆူးနဲ့တဲတန်တဲ့ဖိနှစ်တွေပေါ့။

ညာဖက်တစ်ဖက်ကို တလူကလာ ကောက်ပွဲပြီး တရွှပ်ရွှပ်နဲ့ နင်းနေတယ်။ တောင်မလေးဘာတွက်တာလဲ ကော့ အကြီးအကျယ်ကဲ့သြသွားမှာဘဲ . . . ပါပေမဲ့မတွက် လာဘူး။

ပြီးကော့ . . . ဝိနစ်ကလေးကို ကျစ်ကျစ်ပါကောင် ပွဲပြီး သူ့နဲ့ ဝစွဉ်းထားတဲ့အခန်းလေးဆိုကို ခြေလှမ်းကျွဲကြီးတွေနဲ့ လှမ်း သွားဝေရဲ့ . . . ကုန်နီကဲ့လက်နဲ့ အခန်းသော့ကိုဖွင့်ပြီး အခန်း ထဲဝင်လိုက်ကလဲ။ မီးဖွင့်လိုက်ကော့ သူ့လက်ကဲက ဝိနစ်က အစိုးအနုဝတန်တဲ့ ဝတ္ထုဖြားလို့ နီရဲနေတယ်။

သူ့ဝေတ္ထုကပ်လုံးပေါ်ကိုင်ပွဲပြီး နံရံကိုကျော့မို့ လိုက်ကလဲ။ ပြီးကော့ တောင်မတဲခါနဲ့ ဆွဲချလိုက်ကလဲ။ လူနဲ့ လိုက်ကဲလီးပါတဲ။ ချစ်လက်မကောက်ရွှေပြီပြီး ဘီဝကတူး

လောကီ တုတ်ကု တုလားတို့၌ အမှတ်တံဆိပ်ဝါးကြီးဟာ မြေ
ဟောက်တစ်ကောင်လို့ပေးဖျဉ်းထောင်နေလေစေ့။

သူ့လက်ထဲကနီနပ်ကို လီးနဲ့ကျေလိုက်တယ်။
နီနပ်ကော့ ခြေဖမိုးတွင် အပြားကြီးကြီးနဲ့ ဝိတ်ကော့အခက်
အခဲမရှိလှဘူး။ နောက်ပြီးအကောက်စား သားရေညို နူးညံ့လှ
ပါကယ်။ အသားမာတတ်နေတဲ့ သူ့လက်ဝါးလောက်ကောင်
မကြမ်းတူး၊ ကွက်တိတ်ဝတ်သွားကယ်။ ဝါးပေမဲ့ ကန်ဝက်ဘဲပေါ့
အိပ်လဲမကြပ်ဘူး၊ ချောင်လဲမချောင်နေဘူး။ ကကြော့ပြိုပြီး
ဦးရိုး ကနေကုလီးကို စွပ်ပြီး နီနပ်နီနီလေးနဲ့ ရွေ့တိုးနောက်
ဝင် ဂျပ်နေကယ်။ မျက်ခေ့စုခိုက်ပြီ၊ ဆေး၊ ခြောက်
အဖားကန်လောက်လို့ သူ့အတွေးတွေ ရွက်လွင့်နေ ပုံဘဲ။
လီးကတော့ ဒုတ်တစ်ချောင်းလိုတင်းမာနေလေစေ့။

ကောင်မလေးကို ဩဉ်းကုံး၊ ထမင်းစားပြီးတာနဲ့
တင်းနေတဲ့ဒိတ်တွေဟာ ခြေဝေးမှာလွှားကယ်၊ သူ့နီနပ်အ
ခန်းဝမှာ ညွှန်ဘားခွဲတာသက်ရောက်ပြီး အိမ်းဖို့ တံခါးဖွင့်လိုက်
ကော့ ဘယ်ဖက်တစ်ဖက်ထဲ အကြောင်ကြောင်နဲ့ . . . ထီးထီး
ကြီးတွေနုကယ်။ အလှကြိုက်သူနဲ့ သူ့နီနပ်လှလှလေး၊ သောက်
လို့တော်တော် စိတ်ဆိုးသွားကယ်။

မီးဝင်းဝင်းတောက်နေတဲ့ မျက်ဝါးနဲ့တရားခံလိုက်
ရာကော့ ဆန်နီအခန်းဆီက မီးရောင် ကန်ဖျိုးထွက်နေတာ
တွေ့ရကယ်။ ဒီတော့ သူ့အခန်းတံခါးကို ဘေးမှာ အသံမ

ကြားအောင်ပိတ်ပြီး ဆန်နီအခန်းဆီ လှမ်းဝါလာတာပေါ့။

ဆန်နီကဆိုးကာက သူ့အခန်းထဲက ပိတ်လို့မရ ဘူး
ဒီတော့ စေ့ခွဲတဲ့ဖွေထားတာ တောင်မလေးလိုက်မှာနေတဲ့
အဆိုနီမှာဘဲ သူ့လီးထဲက အရည်ပြတ်ပြတ်တွေ နီနပ်ပေါ်မှာ
ကျသွားတယ်။ ဒီနပ်တစ်ခုလုံးပေလွန်ကာပေါ့ . . . ဒီကီးပါ
လက်ပါဂျပ်လိုက်ရလို့ စိတ်မော လူ့ဆောနဲ့ နီနပ်ဝါးမှာစွပ်
မှက်မိုးနီးနေကယ်။

"ကျွတ် . . ."
"တင် . . ."

တံခါးလံကြားလိုက်တာနဲ့ နီနပ်ကိုဘယ်ကနဲညွှန်ပြီး
ထားမှာသူ ဖျော့ဆွဲနေတဲ့လီးကို တောင်းတံထဲတိုးထည့်ပြီး
လက်ကိုင်ဆွဲတင်လိုက်တယ်။ လရေတွေပေနေတဲ့ နီနပ်ဟာ
မီးရောင်အောက်မှ ပိုတောင်လှနေကယ်။

"တင် . . . နင် . . . နင် . . . ငါ့နီနပ်ကို နီးပြီးတာ
လုပ်တာလဲ . . . ပြန်ပေးလို့ဟာ"

"ဟို . . . တစ်ဖက်ထဲတွေလို့ လှတာနဲ့ တောက်
တာတာပါ . . . ခင်ဗျားဟာမှန်းမသိလို့ပါ . . ."

"လူလိမ် . . ."

ပြောပြောဆိုဆို အခန်းထဲ တိုးတိုးတက်တက် ကျော်
ဝင်လာပြီးနီနပ်ကိုကောက်ကိုင်လိုက်ပါကယ် . . . ပြန်ခွဲတဲ့
အရည်တွေနဲ့အတွေ့အထိကြောင့် လီးကို ကိုင်မိရလို့ . . .

ခါးခါးဘီးဝါးဖြစ်သွားလေရဲ့၊

“ကင်း . . . ဘာတွေလဲ နင်ငါ့နိနပ်ကို ဘာလုပ်ထားသလဲ”

“ဘာမှ မလုပ်ပါဘူး နိနပ်ကပ်လို့ပါ”

“နောက်တစ်ခါ စားဖျားဝစွည်း ရှောင်မကိုင်နဲ့ . . . မကြိုက်ဘူး”

ပြောပြောဆိုဆို ခြေထောက်နှုန်းလေးမှာ စွပ်ကြည့်နေပါကလား။ သူ့စိတ်ထဲမှာ နိနပ်ဝါးပြီး တခုခုလုပ်ကပ်ဆိုတာသိနေပုံဘဲ . . . စွပ်ကြည့်မှ ပိုဆိုးတာပေါ့ . . . ခြေနှင်းမှာ အကုံးလိုက် အတန်လိုက်လှနေတဲ့ အရည်တွေဟာ ကောင်မလေးကို ပျို့တက်လာတဲ့အထိ အော်ဝလီဆန်သွားစေပါကလား။

“ခေါ့ . . . ဘာတွေလဲ . . . နင်ဘာတွေလုပ်ထားလဲ ပြန်သုတ်ပေး ရွဲစရာကောင်းလို့က်တာနော်”

“ကဲ . . . ထိုင်သုတ်ပေးလော် . . . ဒါပေမဲ့ အဝတ်တော့ မမို့ဘူး . . . မိန်းကလေး”

“သုတ်ပေး . . . ဘာလို့ဘဲဖြစ်ဖြစ် ဒါတွေ နင်လုပ်လို့ဖြစ်တာ”

ဆန်နီဟာ ကောင်မလေးခေ့မှာ ဂူးကောက်ထိုင်ပြီး ခြေဖမိုး ဖိနပ်အပေါ်ခိုင်းမှာ ပေရေနေတဲ့ ဟာတွေကို လျှာနဲ့လိုက်သုတ်ပေးနေပါကလား . . . မကပ်မှတ်တဲ့ အပြုအမူ

ကြောင့် ကောင်မလေး အရမ်းဘဲအံ့ဩပြီး သူ့ကို မကားနိုင်တော့ဘူး ခြေဖမိုးနှုန်းလေးမှာ တရွရွလားတဲ့ အရသာကို မနေရတာတော့ သိကလား။

“အို အို ဒီလိုဆိုယင်တော့ မလုပ်နဲ့တော့ ကိန်းမှာ သွားဆေးလိုက်မယ်”

ဆန်နီကတော့ ဘာမှပြန်မပြောဘူး။ သူ့အဖို့ခိုင်းခဲတဲ့အခွင့်အရေးကို အပြည့်အဝလှူနေကလား။ ခြေဖမိုးလိုင်းနဲ့ ဖိနပ်အပေါ်ခိုင်းတွေ တက်တက်စပ်စပ်ပြောင်တာနဲ့ ကောင်မလေးခြေထောက်ကဖိနပ်ကို ဆွဲချွတ်လိုက်ကလား။

ပြီးတော့ . . .

ကြမ်းပြင်ပေါ် ပတ်လက်အိပ်ပြီး ခြေဖမိုးကော်စုနဲ့ကို လျှာနဲ့ တလှူတလှေလေးယက်ပေးနေလေရဲ့။ ကောင်မလေးလဲဆန်နီနဲ့ပတ်သက်ပြီး ပထမဆုံးဖိန်းကြိမ်သွားကလား။ ဘယ်ထွက်ဖျားသွေးခြေဖမိုးကို လျှာနဲ့သုတ်ပေးနိုင်မလဲ။ ကမ္ဘာ့မှာ လိုက်နေတဲ့သူရတော်မောင်တို့ လမ်းယိပ်က တံငီဆိုင်ရှင် ကျော်စိုးကို ယက်ပေးမတဲ့လား။ သူတို့က သူ့ကို မာနနဲ့လိုက်ကြတာ နှင့်မှမရသင်ဒောမလဲဆိုတဲ့ အမျိုးမဟုတ်ဘူး။

အခု ဒီတစ်ပေကတ်ကို ကြည့်။

လူ့ပြော မခွဲမရှာ . . .

ခြေချောင်းလေးတွေကြားထဲ လျှာဟာ မျက်ဝင်စ

နိုင်ငံတွေလိုပင်လာတယ်။ ခြေခန်းလေးကို ရှစ်ပတ်ပြီး စုတ်
နေရဲ့ ကောင်မလေးဟာ မျက်စိအစိုင်းသားနဲ့ ကျောက်ရွက်
ကိုကိုင်နေတာပဲ။ သူ့ရဲ့ဒေါသတွေဟာလေးနဲ့အတူ ပြောပါ
တဲ့ ကိစ္စကိုကံတွေလို ပျောက်သွားပြီလား။

ဆန်နီဟာ ကောင်မလေးကို လျှာနဲ့ယတ်ယင်းနဲ့
ရူးကိုလဲသွားတဲ့ မထိန်းနိုင်ဘူး . . . သူ့လီးဟာ ခြန်ကောင်လာ
ပြီး တောင်ဘက်မှာမို့ တိုးမိလို့ရာ ပေါင်နဲ့ကပ်ပြီး တောင်း
တောင်းပြီး ရွေ့ကွက်တာတယ် ဒါကိုဆူးကလဲသက်ထားမိ
တယ်။ မက်လက်အိပ်နေတဲ့ ဆန်နီပေါင်ကြီးဟာ ကြောက်
စရာကောင်းလောက်အောင် ဖုတ်ခေါင်းကြွလာတာကို ကံ
ကကြုံကြည့်နေတယ်။

“တဲ့ . . . အဲဒါ ဘာဖြစ်တာလဲ”
“ခြေထောက်နဲ့ . . . ဂီထားစမ်း ဆူးရဲ့”

အမြဲကမ်းကျားရှိုင်းမသေးတဲ့ စွာတဲ့ ဆူးတစ်ဝောက်
အခုတော့ ဘာလို့လဲမသိဘူး နှာခံစွာနဲ့ တင်းနေတဲ့ ဆန်နီ
လီးပေါ်ခြေထောက်တစ်ဖက် ကပ်လိုက်တယ်။ ပုပ်မရဲ့နဲ့ပေါ့။

အခုတော့ ဆန်နီဟာ ခြေထောက်ကို လျှာနဲ့ယတ်
ပေးရုံတင်မကဘူး သွားနဲ့အဝါခြန်ပြီး ကိုက်ပေးနေတယ်။
ဆူးအမြောနေပေက်ထိုင်မခက် ဖက်ကြုံကြုံနဲ့ပေါ့။ ခြေဖခောင့်
လေးကိုကိုက်ကိုက်ခြေချောင်းလေးတွေကို ကိုက်ကိုက်နဲ့ . . .
အမျိုးမျိုးလုပ်နေတယ်လား။ သူ့ယက်ကပ်ဖက်ကလည်း လီး

ပေါ်ကပ်ထားတဲ့ ဆူးရဲ့ခြေထောက်ကို ကိုက်ပြီး ရွေ့တိုးနေပေက်
ငယ်ပွတ်တိုက်ပေးနေတယ်။ ဆူးလဲလဲကောပေါက်ပြီပေါ့ . . .
ဆန်နီ ဘာလုပ်စေချင်တယ်ဆိုတာမိတော့ နဲ့နဲ့ကားစိုက်ပြီး
ခပ်ဖွဖွလေး ရှုပ်တိုက်ပွတ်ပေးနေတယ်။

ဆန်နီမှတ်လုံးဖွင့်ကြည့်တော့ ဆူးတစ်ယောက် တံခါး
ဆီကိုကြည့်နေတာတွေလိုက်တယ်။ ဒါကိုအခွင့်ကောင်းယူပြီး
သူ့တောင်းဘီလေးကို ဆွဲချလိုက်တယ်။ ပဲနက်ပြီး မတူရာ
ရောင်တောက်နေတဲ့ လပွေးတွေဟာ အကွင်းလိုက်ပေါ်
လာတယ်။ ဆူးခြေထောက်ကို ကိုက်ပြီး အသားလေး ခဲဒ်ပေါ်
ချွေးလိုက်တယ်။ ပထမတော့ တွန့်သွားပေမဲ့ . . .

ဝါလို့မိတ်ကြောင့် အပွေးတွေက ခြေချောင်းလေး
တွေနဲ့ကိုးဖွပေးနေရဲ့ အခြေအနေကောင်းလာမှန်းသိတော့
ဆန်နီဟာ လီးကိုဟရွေရွေနဲ့ ဆွဲထုတ်နေတယ်။ ပင်တော့
ပင်ပန်းသား သိပ်တောင်နေတဲ့လီးဟို ဘောင်းဘီထဲက ဆွဲ
ထုတ်ဖမ်း တယ်လိုနေမယ်ဆိုတာ ခပ်ဗျားတို့လဲသိမှာပေါ့။

ဒါပေမဲ့ နောက်ဆုံးတော့ လီးဟာအပြိုင်ကိုရောက်
လာတယ်။ မိုးပေါ်တောင်လို့ပေါ့။ တဆက်ဆက်တောင်နေ
တယ်။ ကောင်မလေးလဲ မမြင်ဘူးတဲ့အရာမို့ ရုတ်သန်ရွယ်
တဲ့ဩနေတာပဲ။

“ပွတ်ပေးပါအုံး ဆူးလေး . . .”

ဒီကပ်ခါတော့ အိုးတိုးအကမြစ်မနေဘူး ဥပ ဒီက

နိုင်ကောင်နေတဲ့လီးကိုခြေမန့်ညှပ်ပြီး အထက်အောက် ပွတ်
ပေးနေကုန်။ ယောက်ျားကန်ယောက်ရဲ့ လှိုဏ်ဂုတ်အင်္ကျီပန်း
သံပေမဲ့ ဆွဲဆောင်မှုသိပ်အားပြင်းတယ်လေး။ ဘာမှ သိပ်
မစဉ်းစားဘူး။ သူတောင်ကိုယ်ခြေထောက်ကိုလျှော့နဲ့ ယက်
ပေးတာကိုယ်လဲ ဝါလေးလုပ်ပေးရုံနဲ့ဘာမှ ဖြစ်သွားမှာ
မဟုတ်ဘူး။

ဂီးဒစ်ဖျားလေးကိုခြေချောင်းနုနုလေးတွေနဲ့ . .
ပွတ်ပေးတိုင်းဆန်နီတော့တော့ကပ်လာတယ်။ သွားခါးစက်က
ဆူးရဲ့ခြေဖဝါးကို ကိုက်နေသလို လက်ကြမ်းကြီးကလည်း
ပွက်နုနေတဲ့ခြေသလုံးကို စုန်ဆန်ပြင်ပြင်သာသာလေး ပွတ်
ပေးနေလေရဲ့ . . သူ့ရဲ့လက်ကန်ရှည်ကြီးပုံသလောက် ပေါင်
ဝံတွေကိုပါ မသိမသာပွတ်ပေးနေကုန်။ ဆူးကတော့ ပေါင်
ခရုခိုက်ခွံကလွဲပြီးသာမှမပြောဘူး။ ကသန်အသစ်သော တရာ
မဟုတ်ဘဲ စူးစမ်းတဲ့အရွယ်ကိုး။

ဆန်နီလီးထိပ်ကအရည်ကြည်ဝေးတွေ စိပ်ထွက်
လာလို့ ချွဲကျိကျိနဲ့ပိုပြီးသွက်လာတယ်။ခြေကျင်းဝတ်ကို
ကစားပြီးလီးကို အထက်အောက် ပွတ်လိုက် သားကိုက်လှည့်
လိုက်ရဲ့ပေးပုံနဲ့စရာ ကျွမ်းကျွမ်းကျွမ်းနဲ့ကစားနေရဲ့။
ဆန်နီကိုနားမလည်ဘဲ ဂွင်းကိုက်ပေးနေသလို မသိစိတ်ရဲ့
ဂွံ့ ဆက်ချက်ကြောင့် ဆူးရဲ့ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာလည်း အပြောင်
အလဲလေးတွေဖြစ်လာပါကုန်။ ရင်ထဲက မောသလိုလို . .

နေပြီး . . .

ပန်းပွင့်လေးကို နူးညံ့လှတဲ့ စောက်ပုတ်ထဲက ဂား
သလိုလိုနဲ့ပေါ့ . . . အဲ စောက်ပုတ်ထဲမှာ ဂျှပ် ကနေလာ
တော့အမှန်ဘဲ . . . သူတွေကိုနေထိုင်လို့သောခဲ မက
တစ်ကိုယ်လုံးမှာ စောက်ခေါင်းကံမှာဘဲ၊ ထူးထူးခြားခြား
လာယားနေတယ်။

“အ . . . အား . . .”

ဆန်နီတစ်ယောက် ဘယ်လိုဘဲကိန်းပေမဲ့ လီးထဲက
သွက်ရည်တွေဟာ ဆူးရဲ့ခြေဖဝါးဖြူဖြူလေးပေါ် သွန်းကျသွား
တယ်။ ပုစွေးတဲ့အသိကြောင့် ဆူးပြောတွန့်သွားလေရဲ့။

“ဟယ် . . . လုပ်ပြန်ပြီ . . . ကာတွေလဲမသိဘူး”

ဆူးတစ်ယောက် အခုမှသက်ဝင်လာပါလား။

“ငေး . . . ပြန်သုတ်ပေးမယ်”

ဆန်နီဟာ ပေကံ့နေတဲ့ခြေထောက်ကို သုတ်ပေး
ချင်တဲ့စေတနာနဲ့ မင်းဆွဲလိုက်ပါကုန်။

“အိုး . . . နေပါစေတော့ အိပ်ပြန်ပြီး ဆေးလိုက်
တော့မယ် ဘာလူးလို့လဲ”

ပြောပြောဆိုဆို ခြေထောက်ကို နှုန်းပြီး မက်ကပ်
ရပ်လိုက်ပါတယ်။ ဆူးရဲ့ပေါင်နုနုလုံးဟာ ကရင်ကရို
သက်သက် သာသာမရှိလှဘဲ ချွဲကျိကျိနဲ့ ကရော်လုံကရည်
တွေနဲ့ ချောင်နေတယ်။ အပူပေးတဲ့သွားလေရဲ့ . . . ဒီက

ဒို့နိမှာ ဆန်နီလဲ မတ်တပ်ကရပ်လိုက်ပြီး လွတ်သွားတဲ့ ငါး
မကြီးစေ့ချက်ကူး ဆူးထိုင်ခဲ့တဲ့နေရာမှ အကွက်ကြီးတွေ
လိုက်တော့ . .

"ဆူးလေး . . ဒီမှာကြည့်ရမ်း ဘာတွေပေကုန်
ပြီလဲလို့ . ."

"အိုး . ."
ဆူးသိပ်ရွက်သွားတယ်။ ဒါဟာ ရာသီလာတာလဲ
မဟုတ်ဘူး ဉာဏ်မပိုတဲ့ကိစ္စကပ်ခဲ့တဲ့ဆိုပါတော့ ရွက်ရွက်နဲ့
စကပ်ကိုလက်နဲ့အသာသပ်ချလိုက်တော့ ခွဲကိစ္စကို အရည် တွေ
ပေကုန်ပြန်တယ်။

"သွားဆေးမပြစ်နဲ့ ကိုယ်လုတ်ပေးမယ်"
ဂေကနာတွေသိပ်ကက်သန်နေမှု ပြနေတဲ့ ဆန်နီကို
ဆူးမှင့်သက်စားမောနေပီပါတယ်။

ဆူးရဲ့စကပ်တို့ အသာလှန်တင်လိုက်တယ်။
"အိုး . . ဘာလုပ်တာလဲ"

"လုတ်ပေးမလို့ပေါ့ . . ဆူးရဲ့"

"ဟင့်အင်း နေပါစေ အိပ်မှာ ရေသွားဆေး
လိုက်မယ်"

"ဒီလိုအခါမျိုးမှာရေအေးနဲ့ဆေးယက် နေပကောင်း
ဖြစ်တတ်တယ်"

"ဟုတ်လဲ . . ဟုတ်ကဲ့"

"ဘော်တကယ်ပြောတာပါ . . ကဲ ပြန်ထိုး တံခါး
စေ့လိုက်ဦးပယ်"

ဒီအချိန်တော့ လူသူအန္တရာယ်မရှိပါဘူး အပေါ်
ဆုံးကပ်လဲဖြစ် လူရည်သန်တွေနေတဲ့နေရာဆိုတော့ ဆန်နီ
အခန်းလေးကိုဘေးမဲ့ပေးထားပါတယ်။ စပ်စု နောက်ယှက်မဲ့
သူမရှိဘူးလို့ဆိုရမှာပေါ့ . . ဒါပေမဲ့ တယ်အရာမှ ပုံကော
တွတ်ထားလို့တော့ မရဘူးပေါ့။

တင်မကန်မှူးရီးလတ်လတ်နိုင်လှပြီး ဇွာကျယ်ကျယ်
နီင်လှတဲ့ ဆူးဟာ ဆန်နီ ထင်းရှူးသေတ္တာပေါ်မှာ
ယိုယိုလေးထိပ်နေရာတယ်။

ဖိနဲ့ပတွေရာကနေ မသိစိတ်ရဲ့ ဂွံ့ဆော်မှုကြောင့်
အားခွဲစင်ဆူးရဲ့ သွေးသားတွေဟာ လှုပ်ရှားနေပါပြီ။ ဒါပေမဲ့
ဆူးကိုယ်တိုင်ကတော့ ဘာဖြစ်တယ်ဆိုတာ သေချာမသိ
ရှာဘူး။

အနီးစပ်ဆုံးသောက်ဖူးလေးဖြစ်တဲ့ ဆန်နီကိုသာ
ပုန်းရာကနေ ချက်ချင်း ခင်တွယ်စိတ်ဖြစ်လာတာကို ကိုယ့်
ကိုယ်ကို အံ့ဩမသုံးဖြစ်နေမိတယ်။ ဆူးရဲ့ အသက်စွဲပြန်
လာသလိုမို့မောက်ကင်းမာတဲ့ နို့အုံတွေဟာမြင့်လိုက် နီင်
လိုက်နဲ့ ဆန်နီကိုဖိတ်ခေါ်နေပါတယ်။

ပြီးတော့ . . .
စောက်စုတ်လဲက သားဝမ်းတဲ့ဂေကနာကြောင့် ပေါင်

နှစ်ဖက်ကိုမသိမသာပွတ်တိုက်ပြီး ပြေလို့ ပြေငြား ခြေသိမ့် နေ့ပီပီတယ်။

ဘဲခါးခေပြီးတော့ ဆန်နဲ့ ပြန်ရွှေ့ကလာနေပြီ။ ဒီးရောင်အောက်မှာ ဆန်နဲ့ မျက်လုံးတွေက ကျားတင် ကောင်လို့ အရောင်တောက်နေတယ် ဆူးခေ့မှာ ရပ်လိုက် ပြီး စကပ်ကို အသာလှန်တင်လိုက်တယ်။

ရှက်တရက်ဆိုတော့ လှည့်ပြီး ပြန်ဖုံးချလိုက်မိတယ်။
“မရွက်ပါနဲ့ဆူးရယ် ဒါရွက်စရာမဟုတ်ဘူး . . မဟုတ်တာလွန်မလို့မှ မဟုတ်ဘဲ ဆူးခြေထောက်မှာ ပေ သွားတာတွေကိုတောင် သုတ်ပေးခဲ့တာဘဲ အခုလဲ ဒီလို လှက်ဝေးမလို့ပါ ကဲ . . ကဲ”

ပြောပြောဆိုဆို ဆူးရဲ့စကပ်ကို ပြန်လှန်တင် လိုက် ပါတယ်။

သိပ်လှတဲ့ ခြေကောက်ကွေ့ဘဲ သွပ်ပြီး အောက် ကို ပြေပြေလေး ဆင်းသွားတယ်။ အဖုအအစ် အနာအသာ ဆိုလို့ လုံးဝမရှိဘူး ကျောက်ဖြူသားကို ဝန်းရု ထုထားသလို ခေ့ကွေ့ကိုပြီး တလက်လက် ဖလောင်းသုတ်ထားသလို ကောက်နေရဲ့။

သူ့လက်ကြမ်းကြီးကွေ့နဲ့ ပေါင်ကလေးတွေကို ခွေ လေး ပွက်ပေးတယ်။ . .

“ဆူးရယ် . . မတီရက်စရာလေးပါလား . . ကြော်

ရှုပ်ကလေးကျနေတာဘဲ”

ကောင်းနဲ့စိတ်ကို လှည့်စားသင်း လက်ဟာ တရွေ့ ခွေ့ စောက်ဖုတ်ဆိုသွားနေပါတယ်။ ပထမလက်ခလယ် ထိပ်ဖျားက အိတ်နဲ့ အသားခိုင်တစ်ခုကို သွားထိုးမိတယ်။ နိုင် လွန်ဘောင်းဘီဝင်လေးပေါ်ကနေ အဆွေးနုလေးတွေနဲ့ အကွေ့ကို ခံစားလိုက်ရတယ်။ ပေါင်သိပ်မချဲ့ထားလို့ လက်ဝင်နဲ့တော့ အုပ်လို့မရဘူး။

လက်ချောင်းခုချောင်းနဲ့ဘဲ အသာပွတ်ပေးနေရ တယ်။ ဆူးတစ်ပောက်ဖင်ပြိုင်တော့ဘူး။ ခဏနေတော့ ဘောင်းဘီသားရေကြိုးကို အသာတပြီးလက်ကို သွင်းလိုက် တယ်။ ပူငွေးနူးညံ့တဲ့ အတွေ့ကြောင့် ဆန်နဲ့ကစ်ပောက် အာတိတ်ခရဲခဲပြင်မှာ ကိုယ်တုံးလုံး ဝစ်ချခံရသလိုကုန်ကုန် ဖိုရိုဖြစ်နေတာတယ်။

ဘယ်သူမှ မဝီမကိုင်ရသေးတဲ့ ဆူးရဲ့စောက်ဖုတ် က သိပ်နူးညံ့နေတယ်။ သူ့လက်ကြမ်းကြီးနဲ့ ပွတ်ပေးလို့ ဝှန်ဖဲ့ သွားမလားဟောင်ထင်ရတယ်။ တစ်ချက်နှစ်ချက်ဘဲ ပွတ် ပေးရသေးတယ်။ ဆူးစောက်ဖုတ်ထဲက ဖုတ်ခွဲတဲ့ အရည်တွေ ကုလာပြန်တယ်။ ဒါကိုသတ်ပြုမိတဲ့ဘူးလဲ နေမတီတိုင်မသာ ဖြစ်နေတာတယ်။

“ကဲ . . ဘောင်းဘီ ချွတ်ချလိုက် နို့ဖို့ယင် သုတ်လို့ မလွယ်ဘူး . . ”

ဆန်နဲ့ရဲ့ထားကောင်ဖြစ်နေတဲ့ ဆူးဟာ ကသာ မက်
ကပ်ရင်ပြီး တောင်းတိုကို လိုက်ပြီး ညွှန်ချလိုက်တယ်။

“ဒီသေတ္တာပေါ်မှာ ကိုအိမ်ကိုက်”

“ပခုံးအင်း . . ထိုင်ရက်ဘဲ . . လုပ်”

“မတုတ်ဘူး . . သေခွာသုတ်ပေးမလို့ပါ . . ဘာလဲ
ကိုကိုစွဲလို့လား”

“မတုတ်ဘူး . . ”

ပြောပြောဆိုဆို လှဲချလိုက်တဲ့ဆူးရဲ့ခိုက်ပေါ် ကောင်
ကိုလှန်တင်လိုက်ပါတယ်။ ကမာကောင်လေးလို့ ခုန်းခုန်း
လေး ပေါင်မြဲကြားမှာရှိနေတဲ့ ဆူးရဲ့စောက်ဖုတ်ဟာ ကြည့်
မဝနိုင်ပါဘူး။ ကသာပြုသုမို့ အကွဲကြောင်းလေးဟာ ပန်းနု
ရောင်ပြေးနေပါတယ်။ ပေါက်ခါစ ရွှေအိုရောင်အမွှေးလေး
ကော့ခိုဆိုတော့ သိပ်ချစ်ဖို့ ကောင်းနေတယ်။

ဆူးရဲ့ပေါင်နှစ်သောင်းကိုမြဲပြီးသေတ္တာရဲ့ ကပ်ဖက်
ကပ်ချက်မှာ ချလိုက်ပါတယ်။ ဆူးဟာ ငီးရောင်ဘက်ကို
မျက်နှာပေးထားလို့ သူ့ရဲ့အပိုစင်အလှအပတို့ အသေးစိတ်
မြင်နေရပါပြီ။ မဟာချင်ဟာချင်ဖြစ်နေတဲ့စောက်ဖုတ်ကို လက်မ
နှစ်သောင်းနဲ့ ကသာဟလိုက်တယ်။

နှင်းဆီပွင့်ချစ်လေးတွေလို တွန့်လိမ်ပနေတဲ့ အကွင်း
နှုတ်ခမ်းသားနီရဲရဲတွေနဲ့ အရောင်နဲ့နီရဲရဲကို ရုတ်တဲြ ဩဇာစေ့
လောက် စောက်စေ့ကလေးကို ဘွားကုန်အကွဲလိုက်ရပါတယ်။

အခုအခုရည်တွေထွက်ခဲ့လို့ စောက်ခမ်းဟာ ဆီသုတ်ထား
သလိုတောတ်ပနေရဲ့ ဘယ်ပန်းဆီမှလိုက်မခိုတဲ့ သဘာဝရဲ့
အနုပညာကပ်ခဲ့တဲ့။ စောက်ဖုတ်ဘဲမှာ အရောင်ကွဲ ခုမျိုး
လောက် သူ့နေရာနဲ့သူ လှချင်တိုင်းလှနေတယ်။

မထိရက်မကိုင်ရက်စရာ စောက်ဖုတ် နုနုရွှေရွှေလေး
ကို လျှာကြမ်းပြီးနဲ့ သိမ်းယက်ပြစ်လိုက်တယ်။ အရသာချင်း
က ကွာလွန်းတာမို့ တောင်မလေးခပြာ တွန့်သွားတာမယ်။
လျှာဟာ ရွှေကနဲ စောက်ပတ်ထဲ တိုးဝင်သွားတော့ . . မ
ချိုမဆန်ပြီးတာမယ်။

“အို . . ”

ဆန်နဲ့လျှာဟာ စောက်စေ့လေးကိုအတင်းဖိပြီး ပွက်
တိုက် ပေးနေတယ်။

“ဖိုး . . အား . အား . . ဟင်း”

ဘယ်လောက်ဘဲရွတ်ရွတ် ဒီအချိန်မှာတော့ အသံ
ထွက်သွားရတာပါဘဲ . စောက်စေ့ကလေးဟာ တောင်လာ
ပါတယ်။ ပြီးတော့ တဆတ်ဆတ်နဲ့ ကုန်နေလေရဲ့ . ကောင်
မလေးဟာ ထင်းစူးသေတ္တာရဲ့ နှုတ်ခမ်းသားတွေကို ကျန်
ကျန်ပါအောင် ချုပ်ပြီး နှုတ်ခမ်းသားတွေ ပြတ်ထွက် မတက်
ကိုက်ထားလေရဲ့ . . ခေါင်းကို နောက်လှန်ချထားပြီး က
သက်ပြင်းပြင်း ချွန်နေလိုက်တာ အောက်ဖိုလှင်ပြတ်သွားတဲ့
သူလိုပါဘဲ။

ဆန်နီတာ သူ့အနှစ်နှစ်အလက တောင်းတခဲရ ပြီး ဘယ်တော့မှ မဖြစ်နိုင်ဘူးလို့ စိတ်စိုးစိုးချထားတဲ့ နောက်လင့်ချက်တာ မမြော်လင့်ဘဲ ပြည့်ဝလာလို့ ဘာလုပ်လို့ ဘာကိုင်ရမယ်ဆိုတာ သေချာ မဆုံးဖြတ်နိုင်ဖြစ်နေတာ ပါတယ်။

ဟုတ်တယ်လေ . . ကြားကောင်မလေးလို ဘလိုင်း လိုးလို့တယ်ရမှာလဲ အပို့စင်ဟနခဲခဲလား . . အရမ်း အကင်း လုပ်ယင် တစ်သက်မှန်းသွားနိုင်တယ် မဟုတ်လား။

ဒီတော့ . . .

စောက်ဖုတ်ကိုသာ လျှာနဲ့ နာနာကလိပေးနေတယ်။ အပို့နဲ့သင်းနေတဲ့စောက်ခေါင်းကလေးထဲမှာ လျှာကြမ်း ကြမ်းကြိုးကရှေ့ပွေ့နေောက်လို့နေလေရဲ့ စောက်စေ့ကလေး ကို ကလိပေးတာများလာတော့ ကောင်မလေး ကော့တော့ တက်လာတယ်။ ဒါကတော့ အရသာကြောင့် သင်္ကလက် လွတ် ဖြစ်တာနေမှာပေါ့။

နှင်းဆီပွင့်ချပ်နှစ်လွှာကြားကစောက်ခေါင်းကို သွား တဲ့ပြီးမွှေးကေးတော့ ကြိတ်ကြီးပြီးရှာကယ်။ စောက်ခေါင်းထဲ မှာလည်း အပြောင်းအလဲတွေဖြစ်လာတယ်။ ပထမကလို မပြိုင် ကော့တူး တအိအိနဲ့ အသားဆိုက်တွေ လှုပ်ရှားလာပြီး စောက်ခေါင်းကနေ လျှာကို စုပ်ယူနေတယ်။ ဆန်နီလဲ သူ့စုပ် အား စိအားနဲ့အလိုက်သင့်ပါသွားလို့က် ပြီးတော့ အားနဲ့

ပြန်ဆွဲထုတ်လိုက်နဲ့ ဆူးရဲ့ စောက်ခေါင်းကို လျှာနဲ့ လိုးပေး နေရဲ့။ ဆူးပြော အရသာတွေလွန်းလို့ ထွန်းထွန်းလူးနေတာ တယ်။ ပါစင်က တဟင်းဟင်းနဲ့ နွေညလယ် အိပ်မက်ဆိုးတော့ မက်နေလေရဲ့။

ဆန်နီကလည်း သူ့ပွေ့ခဲလေသမျှ ပညာတုန်ခွဲလို့ ဆူးကို ပြုစုနေလေရဲ့။ အပို့စင် ဆူးရဲ့ တစ်ကိုယ်လုံး သွား ကွေ ပြောင်းပြန်လည်အောင် လုပ်နေသလိုပါဘဲ။ ဆူးတစ် ယောက် ပေါ်ပိအတွင်းသားကွေ တဆက်ဆက်တုန်လာတဲ့ အကိ စိတ်လှုပ်ရှားနေတာတယ်။ ဖင်ကြွက်သားတွေလဲ ရှုံ့ လိုက် ပွလိုက်နဲ့ တုန်ပြန်မှုတွေ ပြနေပါတယ်။

ဆန်နီကလည်း ဩချရလောက်အောင်ကို ကျမ်း ကျင်ပါတယ်။ သူ့ရဲ့လျှာဒဏ်ကို ဆူးမပြောနဲ့ ယောက်ျား တ ကာနဲ့တွေ့နေကျမှာသယ်တောင် ခံနိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး။ အခု မာသယ်မခံနိုင်တဲ့လျှာနဲ့ အပို့စစ်စစ်ကို ရမက်မှန်တိုင်း ထလာအောင် လှုံ့ဆော်ပေးနေရဲ့။

ဆူးတစ်လောက် အရာရာကို ဥပေဘာပြုလိုက်ပါ ပြီး သူ့ရဲ့ခိဘာ ဂုဏ်၊ တဆင့်အတန်း အလှအပ အားလုံး အားလုံးပေါ့။ သူ့ကိုယ်တိုင်ဘာမှန်းမခေါ်တဲ့အရာတစ်ခုကို လိုချင်စိတ်နဲ့ ရက်ထဲမှာ မွန်းကြပ်လုပ်ပါတယ်။ စိတ်အစဉ်က ဆန်နီဆီရောက်သွားတယ်။

သူ့လျှာကြီးပေါ့ သူ့ကိုချက်ချက်စက်စက် နှိပ်စက်

နေကာ တစ်သက်လုံးတစ်ခါမှ ဒီလို ကရုဏ်မရှိမဖြစ်ခဲ့ဘူး
ကြည့်လေ ဇောက်ခေါင်းကင်္ခလုံး နေရာလပ်မကျန်
သူ့လျှောက်ရာရာစေဓမ္မဇောက်နေလိုက်တာ . . ပြောတော့
ကမ္ဘာပေါ်တော့တစ်ပျိုး ဒီကလဲ သေချာသိချင်လို့ ခေါင်းဖြင့်
ခွဲခိုတာ အခုတော့ ဘယ်လိုမှ ရှမ်းမရဖြစ်နေပြီ။

ဟော ပြောရင်းဆိုရင်းနဲ့ ဇောက်ခေကို ယာကလဲ
ပြန်ပြီ။ ဆူးတစ်ယောက် ခါးကော့သွားပါတယ်။ ကြမ်းတမ်း
ပြီး ကြာဆူးလိုအသားဖြူကြမ်းကြီးတွေ ပေါက်နေတဲ့ ဆန်နီ
လျှာဟာ မျက်လုံးတစ်လုံးလောက်ကို နူးညံ့တဲ့ ဇောက်ခေ
နဲ့နဲ့ လေးကို ကြမ်းကြမ်းတမ်းတမ်းကြီး ပွတ်တိုက်တော့ ဘယ်
လိုနေမလဲသာ စဉ်းစားကြည့် . . ဆူးပြော ဆောက်တည်
ရာ မချိန်နေရှာတယ်။

ဒါတက်ဘဲလားဆို မဟုတ်သေးဘူး။ ဇောက်ခေက
လေးကို နှုတ်ခမ်းနှစ်လွှာနဲ့ ညှစ်သွားနဲ့ပခပ်ဖိမိလေး တိုက်
ပေးတော့ ဆူးပြော နှုတ်ပြည်ဒါနိုက်ရောက်သွားသလို မနော
ဂီတိ ငွေဆီတိဖြစ်သွားရှာတယ်။ ဒီအရသာကော့က ကိုယ်
ကိုက်ကဲလုပ်ဖို့လို့မရ . . သွန်သွန်ကိုင်းလည်းလုပ်ပေးနိုင်
အခုတော့ ပထမဆုံးတွေတဲ့ လောက်နား တစ်ယောက်က အ
ကောက်ခင်းဆုံး လုပ်ပေးနေတော့ ဆူးရဲ့ အပျိုစင်ဘဝကို ဂုဏ်
ယူစွာနဲ့ စွန့်လွှတ်လိုက်ဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်တယ်။ အသွန်သွန်
ကောင်းဆန်နီကို အပျိုစင် ဝန်းဦးဆွတ်ခွင့်ပေးလိုက်မယ်

ရင်တော့ အတုန်သား။

အတွင်းသား နှုတ်ခမ်းချပ်လေးတွေကို သွားနဲ့
ကိုက်ပြီး အပြင်ကို ခပ်နာနာဆွဲထုတ်တော့ ဆူးခါးလွှား ကယ်
သိပ်နာတာတဲ့ ခါးခဲ အရသာထဲပေါ့ . . အရသာပေါင်းနဲ့
ကတော့ ဆူးတစ်ယောက် မခံနိုင်တော့ဘူး။

တစ်ကိုယ်လုံးက သွေးတွေ ကုန်ခမ်းမတတ် ဇော
ဇောတုန်းကလိုအရည်တွေ ညှစ်ထုတ်ချလိုက်တယ်။ လူတစ်
ကိုယ်လုံးလဲ ကိုက်ခိုက်ခံရသလို ပတ်လက်ကလေးဖြစ် သွားရဲ့
ဇောက်ဖုတ်ထဲမှာတော့ အရည်တွေ မကုန်တော့မဲ့အတိုင်း
တစ်ဝိုက်ပို ဝမ်းနေတုန်းဘဲ . . ဆန်နီဟာ အချစ် နှုတ်ဘုရားမ
ရဲ့ ခရုတကောင်းက သွန်ကျလာတဲ့ သူ့ရာရည်တွေကို တစက်
မကျန် ခွင်းဖြစ်လိုက်တယ်။ ဆူးဟာ ဒုတိယအကြိမ် ဆန်နီ
တိုပဲပေးလိုက်ပြန်ကယ် . . ပထမက ခြေထောက်လက်
ပေးလို့ အခုတစ်ခေါက်က သူ့အရည်တွေက ယုယုယယ။

ဆန်နီကို သိပ်ခိုက်သွားတယ်။ ဒါကြောင့် သူ
ဇောက်ဖုတ်ပေါ်မှာ မျောက်နေတဲ့ ဆန်နီခေါင်းကို အသာ
ပွတ်သပ်ပေးနေလေရဲ့ ဆန်နီလဲ အတော်တော့သွားကယ်။
မလွယ်ဘူး မဟုတ်လား။ နှစ်ယောက်သား အသာဖြင့်နေပြီ။
မှ ဆန်နီ အသာဒူးထောက်ပြီး ဆူးရဲ့ ရင်ဖုတ်တွေကို ရဲ့ရဲ့
တင်းတင်း လှမ်းတိုင်လိုက်တယ်။

ထင်တဲ့ကကိုင်းဘဲ ဘာမှ မပြောဘူး . . ဆန်နီ

လက်တွေ့ကို သူ့လက်ဝါဒနုလေးတွေနဲ့ လာကုတ်ကို နှိပ်ကွပ်
လိုပေါ့။ သူ့ကို ရရှိဆိုတာ ဆန်နီသေချာသိလိုက်ပြီ။

ဒီကောလံ ဘာမှတုန်းခါနီးမနေဘဲ ဘူးရဲ့ တံပေါက်
လှန်ချလိုက်တယ်။ အနက်ရောင် ဘရာဇ်ယာလေးကို အပေါ်
ပင့်တင်လိုက်တော့ ချစ်စရာ နို့နှစ်လုံးတို့တွေရတယ်။ ဟစ်
ဘာဂါအပေါ်ဆုံးက ပေါင်မုန့်ချစ်လေးတွေ တင်ထား
သလိုဘဲ။

ဝင်းဦး ပြောင်လက်နေတဲ့ နောက်ပြုံး နို့သီးကောင်
မမိဘူး။ နို့သီးနေရာမှာ ပန်းနုရောင် စက်ဝိုင်းလေးနဲ့ အလည်
ခေါင်းမှာ နံနဲ အရောင်ရင့်တဲ့ ငွေးစေ့လောက် အဖေ ဦးလေး
တစ်ခုဘဲတွေ့ရတယ်။ ခပ်ခပ် ခပ်ခပ် ပြည့်နေတဲ့ အဖို့စင်
လေးကို ရတာ သေချာသွားပြီ။ မုန့်ဖို့က ထုတ်ပေးတဲ့ ပေါက်
စိကို ပူနွေးနွေးညှိညှိ နို့ကုတ်တွေကို သူ့လက်နဲ့ ကျပ်ကိုင်လိုက်
တယ်။ လက်တစ်အုပ်စာအက်ဘဲ ဖီးဖီးပိုင်ပိုင်နို့လိုက်တာ စိတ်
ပထိန်းနိုင်ဘဲ ခပ်နာနာညစ်နတ်လိုက်မိတယ်။

“အား . . . နာတယ်”

ဒီလိုကောလံ အကြမ်းမကိုက်ချက်တာနဲ့ လက်ဝါဒ
တင်ဖက်ကို ဖယ်ပြီး သူ့ပေါ် အဘာသောက် . . . နို့ကိုပါစပ်
နို့နဲ့ပြီး ဖို့လေးနေမိတယ် . . . ကောင်မလေး ရင်ဘက် တစ်
ဖက်တော့ပေးလာတယ်။ ချက်ချင်းဘဲ နို့အုံဟာ သွေးတွေနဲ့
ပြည့်လှုံ့ပြုံ့ဖက်းမာလာတယ်။ အဖို့နို့ငိုလား မသိဘူး နို့လို

ကောင်းလိုက်တာ။ ကောင်းတာနဲ့ မနားမနေနို့ပေးပီတည်း။
သူ့ပြော ပသွင်ပရဲ့နဲ့ ဆန်နီခေါင်းကို သူ့လက်ချောင်းလေး
တွေစွဲထိုးဖွ ပွတ်သပ်ပေးနေတယ်။

ဆန်နီကလည်း လက်တစ်ဖက်က နို့ကိုသေချာ ကျပ်
ကိုင်ချေပွပေးနေရဲ့ . . . ဒီတစ်ကြိမ်ထဲနဲ့ နို့ပြင်းကျသွား
မလားဘဲ။

လက်ထဲမှာ ပြည့်နေတဲ့ နို့အုံကို လက်ဝါဒချောင်း
အားနဲ့ကျိတ်ချေလေးသလို မသိမသာ တစ်ဖိုဖြစ်နေတဲ့ နို့သီး
ခေါင်းလေးကို လက်ညှိုးလက်ကြားညှပ်ပြီး ချေပွပေးနေ
တယ်။ နို့အုံတွေဟာ ခပ်ပိုထိုးလိုက်သလို ချက်ချင်းထဲ ခေါင်း
ကြွတင်းမာလာရဲ့။

ဒီဖက်နို့အုံကို စိုလိုပြီးတော့ ဟိုဘက်ပြောင်းစို့ ပြန်
ရော နို့ပြီးခဲ့တဲ့ နို့ကိုလက်နဲ့ချေပေးနေပြန်တယ်။ သူ့တစ်
ယောက်တော့ တသက်မှာတစ်ခါမှ မခံစားရသေးတဲ့ ဖိုမ အ
ရသာကို တကြိမ်းခံစားနေရပါတယ်။ ဝါဒိုးဖြစ်လိမ့်မယ် လို့
ဘယ်တုံးကမှ မထွက်ခဲ့လို့ ဘာမှကဆစ်သင့် မလှုပ်ဘားတဲ့
ကိုယ့်ကိုယ်ကိုကောင် မကြေမနပ်ဖြစ်နေမိတယ်။

အခုတော့ ရင်ကော့ပေးရုံနဲ့ တယောင်းဟင်းပြီးရုံက
လွဲပြီးဘာမှ မလုပ်တတ်တော့ဘူး။ ဝါတွေကလဲ မနေနိုင်လွန်း
လို့ ပေါ်ထွက်လာခဲ့ရတဲ့ အပြုအရုတွေပေါ့ . . . ဆူးရဲ့ ဖင်
ကြောတွေ ခွံလွန်းလို့ ဖင်တောင်ကနိန်းနေပြီ။

သူ . . ဆူးနီတွေကို ကားရုကောင်ဆွဲပြီးသွား တော့
လည်တိုင်တွေကို သွေးဆူညမကတ် စုတ်ပြန်တယ်။ သူ့စိတ်
ဖော့က ယားတချို့တချို့နဲ့ ဆူးတခစ်ခစ်ရယ်မိတယ်။ ဆူးနဲ့သူ
ကြားမှူးကားမှ မရှိတော့ဘူး။ ဆူးစိတ်တွေ လွတ်လပ်နေလေ
ရဲ့။ လည်ကိုင်းကနေ မေးခေ့ မေးခေ့ကနေပါး နူး . . နှာ
ခေါင်း . . ပြီးတော့ . . ။

ဖူးဖူးနီနေတဲ့ ဆူးရဲ့ နှုတ်ခမ်းအစုံကို ငိုပြီး စုတ်
လိုက်တယ်။ ဆူးတစ်တိုယ်လုံး မာတ်လိုက်ခံရသလိုတဲ့ ဒီလို
တစ်ခါမှ မတွေ့ဘူးဟာ သူ့လျှာကြီးဟာ ဆူးရဲ့ နှုတ်ခမ်း
မာမာလေးတွေကြားထဲ ကိုးဝင်ပြီး သွားကြားထဲကနေ
အာခေါင်ထဲရောက်လာတယ်။ ဆူးလျှာနဲ့ သူ့လျှာဟာ
အားပြိုင် နေကြရဲ့။ တွန့်လိပ်ရန်မက်ပြီး ဆွဲလိုက် မက်လိုက်
နဲ့ ခေါ့ နောက်ဆုံး ဆူးဘဲ အလျှော့ပေးလိုက်ရတယ်။

သူ့လျှာတို့ ပြေလိမ့်တဲ့သဘောနဲ့ ခပ်သာသာ စုတ်
လျှော့ပေးလိုက်မိတယ်။ ဆူးတို့တော်တော်ကြာကြီး အချစ်မလူး
ပြီးတော့မှ သူ့ခွာလိုက်တယ်။ ဆူးစုတ်တစ်ခုလုံး ဟာသွား
တွေတာဘဲ . . ထာဝရတော့ မဖြစ်စေချင်ဘူး။

ဆန်နီဟာ ဆူးဘေးမှာ ရပ်ပြီး အင်းကမ်းတို့ ချွတ်
မစ်လိုက်ပါတယ်။ မောက်မှူးပင်ကတဲ့ သူ့ဘော်ဒီကို ဆူးတစ်
မောက် မျက်လုံးလေးခင်းပြီး ကြည့်နေလေရဲ့ . . ကြွတ်
သား အပြိုင်ပြိုင်နဲ့မို့ ဘယ်လိုချွတ်ထောင့်ကဘဲ ကြည့်ကြည့်

အကြည့်ခံတဲ့ ဘော်ဒီဘဲ။

“ဆူး . . ဆန်နီတို့ မုန်းနေတဲ့ဘဲလား။”

“ဟုတ်တယ် မုန်းစရာကြီး သူ့များသားသားနီးကို
ကာတွေ ရှောက်လှုပ်မုန်းလဲမသိဘူး။”

“ချစ်တာကိုး ဆူးရယ်”

“ဆူးကိုမှစွမ်းချစ်ရလား တခြားကောင်မလေးတွေ
ရှိသား . . တဲ”

“အချစ်ဆိုတာ စွမ်းချစ်လို့မရဘူး ဆူးရယ် ဆူး
ကြောင့် ဆန်နီမှာ ဘယ်လောက်ခံစားရတယ်ဆိုတာ ဆူး
မသိဘူး . . နော်”

“အခု ပြန်ရော်ပေးနေပြီမဟုတ်လား။”

‘တော် ပါပြန်ရောင်တာလား အရော်ဆိုလင် မရတဲ့
ချင်ဘူး ဆန်နီတို့ချစ်တယ်ဆိုမှဘဲ ဆန်နီ ဆူးကို ကောင်း
ကောင်းချစ်ပြမယ်’

ဆန်နီရဲ့စကားကို မကြားချင်ပေဘင်ဆောင်နေပြီး
ဟိုဖက်လှည့်နေပါတယ် ဆန်နီ တစ်ချက်ပြုံးပြီး သူ့ဘက်ကိုယ်
လုံးမှာ အဝတ်တစ်မှ မကျန်အောင် ချွတ်လိုက်ပါတယ်။ ပြီး
တော့ ဆူးရဲ့ လက်ကလေးတစ်ဖက်ကို ယှဉ်ပြီး မာကောင်နေ
တဲ့ သူ့လီးဝေါ်တင်ပေးလိုက်တယ်။

“အိုး . . ”

ဆူးတကယ်ထဲလန့်သွားရှာတယ်။ ဒီလီးနဲ့သာ အလုံး

ခံရပင် သေချာချည်ရဲ့ . ဆူးတစ်ယောက်ဘေးပြီး ကျော
 သွင်းသွားပါတယ် . . ဆန်နီကလည်း သိပ်အချိန်မဆွဲတော့
 တူး တင်းရွေးသေတ္တာလေးပေါ်မှာ ပက်လက်ကလေးဖြစ်နေ
 တဲ့ ဆူးရဲ့ပေါင်ကိုထောင်ပြီး ကားသူလိုက်တယ် . . ပြီးတော့
 မာတောင်နေသလောက် နူးညံ့လှတဲ့ ယိပ်ဖျားနဲ့ စောက်စေ့
 ကို ပိတ်ဆက်ပေးလိုက်တယ်။ ဆူးခပြား ကြောက်စိတ်နဲ့ ရ
 မက်စိတ်ကြောင့် တဆတ်ဆက်တုန်လို့ အရည်တွေနဲ့လာတာ
 နဲ့ ဝစ်ဖျားဖြုတ်ချလိုက်တယ်”

“မြစ် . အား နာတယ် . . နာတယ် . . ပြန်ထုတ်
 ပြန်ထုတ် ရမှာ မဟုတ်ဘူး . ဆူး . . ဆူး . . ကြောက်
 တယ် . . ”

ဆန်နီစိတ်လေသွားပါတယ် . . အပြီးကျမှတော့
 အထစ်မခံနိုင်ဘူး . ဉာဏ်နဲ့ဉာဏ်နက်တွေ ညစ်ထုတ် ယင်း
 က သွေးစွန်းတဲမှာ တက်ဆန်နဲ့လှုပ်ထားတဲ့ ကလေးက စား
 ဝရာမြေကို သွားသလိုရတယ် . . မြေရဲ့ အတုတ်ကလဲ
 တော်တော်ကြီးတာတဲ့ ဒါပေမဲ့ အသာချောသွင်းရင် တော့
 ရုတ်တရက်နဲ့ သေတ္တာထဲက ဖွေနှောက်ပြီးစွာနေတဲ့ ဆန်နီကို
 ဆူးတစ်ယောက် မျက်လုံးအဝိုင်းသားနဲ့ ကြည့်နေလေရဲ့။

တကယ်မြေဖွေး ကစ်ကောင်လို အကွက်ကနေတဲ့
 မြေဋ္ဌာန်ထွက်လာပါတယ်။ ဆက်ဆန်နီပြီး ခလုင်နှိပ်လိုက်
 တော့ စာသားချောက ပြေးချင်လို့ တဆတ်ဆတ်ခါနေတယ်

ဒီတော့ ဆူးမမြင်အောင် အသာကွယ်ယူသွားပြီး မြေကို တွင်း
 ဝမှာ တေ့ထားလိုက်တယ် . . ဘာမှ အထစ်တွေ အဖုတွေ
 လဲ မရှိ စောက်ခေါင်းထဲက အရည်တွေလဲရှိဆိုတော့ မြေဟာ
 ချောကနဲ့ဝင်သွားပါတယ်။ ပြီးတော့ ဆက်ခသွားနိင်ကားနဲ့
 ဟိုရင်းဒီရင်းနဲ့သူ့လပတ်လည်ယင်းနေရဲ့ . . လုံးနဲ့လုံးကာ
 တောင် ဒီလောက်ကောင်းမှာ မဟုတ်ဘူး။

ဆူးတစ်ယောက် ရူးမလောက်ဖြစ်နေရှာတယ်။
 ဆန်နီစောက်ခေါင်းထဲ ဘာထဲလိုက်လဲမသိဘူး . . ရွေ့တို့
 နောက်ဝင်ရော ချာလပတ်ရော ကျောကောက် တွန့်လိမ်ရော
 ရုံနေတာတဲ့ ဒါကြောင့် ယောက်ျားနဲ့ ဝိန်းမ ကြာကြာ
 ပေါင်းနိုင်တာပေါ့ . . ကောင်းလွန်းလို့ အပို့စင်မှူး ပေါက်
 သွားတာတောင်နာနာကျင်ကျင်ဖြစ်မသွားဘူး . . အရမ်း
 အရသာတွေ့ပြီး စောက်ခေါင်းထဲက အရည်တွေ ခွဲနေ အောင်
 ကွလာတယ်။

အဲဒီမှာတဲ . . မြေရုပ်ထဲ ဘယ်လိုက ဘယ်လို
 အရည်တွေဝင်သွားလဲမသိဘူး . . မြက်ကနဲ့ ခုတ်သွားပါ
 လေရော ဆူးတစ်ယောက် ဆပ်တံခွံနဲ့ ငိုချစ်စိတ်ကို ပေါက်
 ရောဆိုတဲ့ . . .

“ဆန်နီ ဘယ်လိုလုပ်တာလဲ နောက်တာလား”

“မဟုတ်ပါဘူးဆူးရယ် ပထမကျင့်သားရုအောင်
 လုပ်တာ အခုဆန်နီကိုယ်တိုင် ဆူးကိုလုံးတော့မယ်”

"ဟယ် . . . ဗိုက်နိုင်းလိုက်တာ"

"ဟ လိုးမှာတိုလိုးမယ် မပြောပင်တာပြောရမယ်"

"ကဲ . ကဲ . လုပ်ပါ"

ဆွေးတွေနဲ့ပေတံ့နေတဲ့ ခြေရွက်ကို ဆွဲဆုတ်ပြီး ဘေး
ချထားလိုက်ပါတယ်။ ပြီးတော့ အခုအတိုင်း ဆူးရဲ့ ပေါင်
နစ်ချောင်းကိုထောင်ပြီး ခြံချလိုက်ပါတယ်။ ခွဲကျဲနေတဲ့
စောက် ခေါင်းကို လီးတော့ပြီး တပ်ပေးသားနဲ့ ဆတ်ကနဲ ဖိ
သွင်းလိုက်တော့ အနှိန်နဲ့ တိုးအဆုံးထိ ဝင်သွားလေရဲ့။

"ငြစ် . . . စွပ် ငြိတ် . . . အား . ဟုတ် . . . အား

နာလိုက်တာ ဆန်နီရယ် . ဆူးကိုသတ်နေတာလား"

"ခဏပါ ဆူးလေးရယ်"

"တာခဏလဲ ဒီကဲမှာ သူ့ဟာကြီးနဲ့ ပြည့်ကြပ်နေ
ပြီ . . . ဗိုက်ကိုအောင့်သွားတာဘဲ နောက်ကရမ်း မဆောင့်
နဲ့ . . ."

ဆန်နီဟာ အဆုံးထိဝင်နေတဲ့ လီးကိုပြန်မနှုတ်ဘဲ
ဆူးရဲ့ခြေထောက်တွေကို သူ့ပုခုံးပေါ်ဆင်းတင်လိုက်ပါတယ်။
ပြီးတော့ ဆူးရဲ့ ချိုင်းက လက်လှီးပြီး ဝမ်းတွေကို ဆွဲကိုင်
ထားလိုက်ရဲ့ . . . ဆန်နီရဲ့ ချုပ်ကိုင်မှု အောင်မြင်မှုအောက်
မှာ ဆူးတစ်ယောက် လှောင်သာ မလှောင်သာဖြစ်နေပါပြီ . . .
ဒီတော့မှ တစ်ချက်ချင်းစိတ်ကြိုက်လို့ပါတော့တယ် . . .
ဝတမတော့ ဆူးပြောနဲ့ပေးအောင် ခံရဏှာတယ်။ အပျိုစင်

ကိုး . . . တပြေးပြေးနဲ့ ကျပ်သားရပြီး လီးအရသာတွေ
သွားလေရဲ့။

"ဆန်နီ . . . ဆန်နီ . . . ခို . . . ခိုး . . . အား . . .
အား . . . အမေ . . . ခိုး . . . ဆန်နီ . . . ဆန်နီရယ် . . . အား
. . . အား . . . အား . . . အား . . . အင် . . ."

ဆူးရဲ့ရမက်လွမ်းသံတွေဟာ ဆန်နီကိုပိုပြီး အား
သွန်ခွန်ခိုက် ဆောင့်စေပါတယ်။ ဆူးကညီလေ ဆန်နီက
ဆောင့်လေပါဘဲ ဓောတ်ဖုတ်လေးဟာ ကွဲဝင်သွားလိုက်
ပြန်ထွက်လာလိုက်နဲ့ လီးရဲ့ဆောင့်ချက်အတိုင်း ဝင်အချိုးပိုင်း
ဖြစ်နေပါတယ်။ ဆူးရဲ့ အရသာတွေပြီး ဖင်ကို တော့သော့
ပေးလာတယ်။

"ဆန်နီ ကောင်း . ကောင်းလိုက်တာ ခိုးခိုး .
အား ဆောင့် . . . ဆောင့် . . . ဆူးခံ ခိုင်ပြီ ခိုးခိုး"

ဆန်နီရဲ့လီးဟာ ဆူးစောက်ခေါင်းထဲမှာ ပြည့်ကြပ်
ပြီး အရည်ပြားတစ်အိုကို ဆုတ်ပြုစေတာကတော့ အမှန်ပါ။
ဝါပေမဲ့ ကဲဒီဝေဒနာတွေဟာ ကြက်ပျောက်ငှက်ပျောက် . . .
ပျောက်ပျောက်သွားပါပြီ အဲ ပြီးယင်တော့ တယ်လို့နေမယ်
မသိဘူး။

'အား . . . ဆန်နီ ဆန်နီ . . . ဆူးပြီးတော့မယ် . . .
ခပ် ကြမ်းကြမ်းသာ ဆောင့်ပေးပါ . . . ခိုး ဆန်နီ အား"
ဆူးတစ်ယောက် ခြေထောက်တွေ လက်တွေ ကွေး

ကောက်ပြီး ဆန်ဝင်ဆန်ဝင်ဖြစ်နေရာပါတယ်။ ဆန်နီလဲ တပြိုင်တည်းပြီးသွားတာမို့ လူနဲ့ စောက်ခေါင်းကျဉ်းကျဉ်း လေးထဲမှာ နှစ်ယောက်လုံးရဲ့ အရည်တွေ ပြည့်လွှဲသွားလေ ရဲ့။ ဆန်နီတာ ဆူးရဲ့ စောက်ခေါင်းထဲမှာ သူ့လုံးကို စိန် လားရက်နဲ့ ၅ မိနစ်လောက် ငြိမ်နေတယ် ဆူးလည်း ဆန်နီ ကို မလွှတ်ချင်တာတဲ့ ပုံအိုနဲ့ တင်းတင်းကြီး မက်စား တယ်။ ပြီးတော့ ဆန်နီနှုတ်ခင်းဖော့ကို မက်မက်မောမော စုပ်ယူ လိုက်တယ်။

အဲဒီအချိန်ကစပြီး ဆူးတစ်ယောက် ယောက်ျား အရသာတွေသွားပါတယ်။ အရက်ကလို့ ချွတ်တည်တည် မထုတ် တော့ဘဲ ယောက်ျားလေးတွေနဲ့ အရော့တဝင် ဖြစ်လာ ပါတယ်။

တစ်နေ့ပေါ့ . . . အဲဒီတစ်နေ့ကတော့ မမေ့နိုင်စ ရာဘဲ။

ဒိုးတွေက ဝုန်းဒိုင်းကျဲအောင် ရွာနေတော့ ဆူး အိမ်ပြန်ရဲဘူး တစ်ယောက်ထဲ ဂုက်ထုတ်လေးတိုင်နေ တုန်း အထိ တဘုံးဘုံးကျနေတဲ့ လူငွေ ကျော်ဝင်းတို့ ဇာတ်ရဲ့ ရောက်လာတယ် အမှန်က ကျွန်ုပ်လွတ်ယင် ကားလုံးပြန် ရတာဘဲ။ ဒီကောင်တွေ ပြန်လာတာ ဆူးကိန်းနဲ့သိလို့ပေါ့။

"ဟဲ့ ဆူး နင်မပြန်သေးဘူးလား"
"ငါကြောက်တယ် . . . ဒိုးဒီလောက်ရွာနေတာ"

"ငါ့မှာ ကားပါတယ်လေ . . . လာ လိုက်ပို့ပေးမယ်"
ဘာမှတွေ့တွေ့ထူးထူးစဉ်းစားမနေပါဘူး ခိုက်က လည်း ဆာနေပြီမဟုတ်လား။ အလွယ်တကူဘဲ ခေါင်းငြိမ် လိုက်မိတယ်။ ဆူးအပါအဝင် အားလုံး ၄ ယောက် ကားကဲ ဝင်လိုက်တယ်။ ကျော်လင်းတို့က အသက်ကြီးနေကြပြီ အသုံးမကျသို့ ဘာစာမပေပွဲမှ မအောင်တာ အနဲဆိုး ၂၅ နှစ်တဲ့ နောက်ပြီး အရာရှိသားတွေ . . . ဒီလိုဘဲ လေတေ နေတဲ့ကောင်တွေပေါ့ . . . အရင်ကတော့ ဆူး . . . သူ့ကိုနဲ့ မရောဘူး . . . နောက်ပိုင်းကျမှ ယောက်ျားရဲ့ အရသာကို သိမြင်ပြီး ခပ်ကြမ်းကြမ်းကောင်တွေနဲ့ ရောရော နှောနှော နေမိတယ်။ ငတ်တွေကလည်း ရတဲ့အခွင့်အရေး လက်မလွှတ် ဘဲ နည်းအိုနဲ့ ချစ်ရောဆိုကြတယ်။

ဒါပေမဲ့ . . .

အတွင်းမှာ တောက်နေတဲ့ မီးကို အပြင်က မသိစေ ချင်ပါဘူး . . . နို့ဗိုလင် ဆရာတွေကောင် နေသော့မှာ မဟုတ်ဘူး . . . ဆူးနားဘဲကပ်နေမှာ။

"ဟဲ့ . . . ဘဝ်တို့ မောင်းနေတာလဲ . . . ငါ့အိမ်က ဟိုဘက်မှာလေ . . ."

"နင့်တို့ တစ်ခုခုကျွေးမလို့ပါဟာ မကြာပါဘူး"
"ဒီလိုမုန်းသိယင် ငါလိုက်မဘူး"
"အော် နင်ကစေတနာကို မစော်တားပါနဲ့ ငါက

နဂါးကို ပျော်စေချင်လို့ပါ”

ထူးဆန်းတာက သူ့ခိုင်းလောက်နား ၃ ယောက်ကြား
ကဲရောက်တာကောင် ဆူးကြောက်နွဲ့စိတ်မရှိပါဘူး။ ပျော်သ
လိုကောင်ဖြစ်မိတယ် . . . ဒီလိုနဲ့ ကားကလေးဟာ နာရီဝတ်
နူးပါး ဟိုဆူး ဒီတွေနဲ့ မောင်းချပြီး ချောင်ကျကျ နေရာ
လစ်ခုမှာ ရပ်သွားလေရဲ့ ကိတ်ဆိတ်နေတာဘဲ မြဲကြီးထင်
ပါနဲ့ နောက်ပြီးတဲလေး တစ်ခုရှိသေးတယ် . . . မိုးတွေ
လေတွေ ကိတ်ဆိတ်သွားလို့ တလောကလုံး သန့်ရှင်းနေ
သလား အောက်မေ့ရတယ်။

“ဦးမိုးဘ . . . ဦးမိုးဘ . . . ဒီအစိုးကြီး ဘယ်သွား
နေလဲ ဆယ်ဘူး . . .”

“မင်းကို ဒီအချိန်ကြီးဘာလာလုပ်တာလဲ”

“လာလည်တာပေါ့ ဘာစားစရာရှိလဲ”

“ဟေ့အေး ငါတောင်တစ်ခုခုသွားလတ်စားမလို့”

“ဂါးညိုမြို့ထဲသွားပြီး ကျနော်တို့ခိုပါလယ်နဲ့ . . . ရော
ပိုက်ဆံ”

“ဘာဝယ်ရမယ်”

“ဝယ်ချင်တာ ပယ်ခဲ”

ကိုင်မှာချိတ်ထားတဲ့ အင်းကွဲကောက်စွပ်ပြီး ဦးမိုးဘ
ဆိုတဲ့ လူကြီးထွတ်သွားတာ လိုက်ကြည့်နေမိကယ် . . .

“လောလောဆယ်ကော့ ကစ်ခုခုစားရအောင်ကွာ”

“ကားထဲမှာ ဘိယာတော့ပါတယ် . . . စားချင် ဆရာ
သရက်သီးခွေးစားချည်”

“ရကယ် . . .”

ခဏချင်းမှာဘဲ ဘိယာဘူးတွေ မေါက်ပြီး သရက်
သီးနဲ့မြည်းနေကြပြီလေ . . . ဆူးလဲ ငြင်းမနေဘူး ခပ်တည်
တည် ဘိယာဝတ်စုပ်တယ် . . . ပတမဆုံးမိလား မသိဘူး
အရသာတော့မတွေ့ဘူး . . . ခါးသက်သက်နဲ့ ခဏနေတော့
ခေါင်းပါးလားလားတယ် . . . ဂါးနဲ့ဘိယာဆက်မသောက်ဘဲ ချောင်
ကချောင်မှာ သွားတိုင်နေမိတယ်။ ကျော်လင်းက
လိုက်လာပြီး။

“ရော လစ်ပိုသောက်လိုက် . . .”

အမှန်တော့ . . .

လစ်ပိုထဲမှာ ဘိန်းဆီတွေ ရောပေးတာပါ။

ဂါးသောက် ပြီးလို့လဲ ခဏကြာရော ဆူးတစ်ယောက်ခေါင်း
မတူနိုင်တော့ဘူး ကခြေအနေကြည့်နေတဲ့ကျော်လင်းဟာ ပွန်
တနေတဲ့ ဆူးရဲ့ နှုတ်ခမ်းကို ဝံ့စုပ်ယင်း တိရုပ်ကောက်ကို
လက်ထိုးသွင်းလိုက်ပါတယ်။ ပြီးတော့ ပြည့်ဖြိုးကင်းမာနေ
တဲ့ နို့အုံကို တုန်ရုံတဲ့ လက်တွေနဲ့ ခြေဖွင့်နေပါကော့တယ်။

သူတာလုပ်နေတယ်ဆိုတာ ဆူးသိတယ် . . . ဂါးပေ
မဲ့ မတားနိုင်ဘူး . . . တားလဲမတားချင်ဘူး . . . ကျော်လင်း
အပေါ်ကနေကိုင်နေသလို ဆူးရဲ့ထက်ကို လှန်တင်ပြီး ဆပ်

စပိုင်ဂါးကို သူ့သူ့တံလိုက်တာကတော့ သူ့သူ့ငယ်ချင်းနေမျိုး၊ ပါဘဲ အေးဆီဝံ့စိန်ရာသီဥတုရဲ့ ဒဏ်ကြောင့် ဆူးပေါင်တွေ နေရာ ခောက်ဖုတ်ပါ။ ဆူးပေါင်စိန်ရာသီဥတုကလည်း ကျော်လင်းရဲ့ လျှာဟာ ဆူးပေါင်စိန်ရာသီဥတုကလေးလို သတိမရတစ် ချက် ရတစ်ချက်ဖြစ်နေတဲ့ ဆူးရဲ့လျှာဟာလည်း ကျော်လင်း ပါပေါင်စိန်ရာသီဥတုကလေးလို သတိမရတစ်ချက်ဟာ။ ကိုယ်ကိုယ် ကိုင်တောင်မသိဟန်နဲ့ ဆူးရဲ့လက်တွေဟာ ကျော်လင်းကို ရစ်ပတ်မိပြီး တရွေ့ရွေ့နဲ့ ပုဆိုးအောက်က ကောင်စနေ ကဲ့ လဲကြီးဆီ ဆွားနေတယ်။

ကျော်လင်းတော့ မုတ်ဆိတ်ပျားခွဲတာပါဘဲ . . သူ တင်မဟုတ်ဘူး သူ့သူ့ငယ်ချင်းနေမျိုးနဲ့ ဝေယံကျော်တို့လဲ ပါတာပေါ့ . . သူတို့တပေါင်းလည်းကတော့ . . မိန်းကလေး တစ်ယောက်အတွက်နဲ့ မိတ်ကလေးကလေးတို့ . . ရသက် ဝေ စားမျှစားနေကျ။

ဆူးတစ်ယောက် ဘာလုပ်ကနေ ဘာလုပ် ကိုယ်တုံး လုံးဖြစ်သွားတယ်မသိဘူး တိုသုံးကောင်လဲ ကောက်ပိုင်းမှာ အဝတ်မကပ်တော့ဘူး ထီးတန်းလန်းတွေနဲ့။

ကျော်လင်းက ဆူးရဲ့နှုတ်တွေကို ကိန်းလားတဲ့အထိ နှုတ်ကို နယ်လိုက်လုပ်ပေးနေသလို နေမျိုးက ဆူးတောက် မုတ်လေးကို ရှုရှုလေး ပွတ်ပေးနေတယ်။ ခဏနေတော့ လက်မတွေနဲ့ အသာတပြီး လျှာထိုးသွင်းလိုက်တယ်။ ဝေယံ

ကျော်လင်းကတော့ ပွဲကြည့်ပရိသတ်ဘဲ . . ကီးကြီးက တောက်လို့ နေမျိုးရဲ့လျှာအရသာကို ဆူးလိုက်သွားပါတယ်။ ဒါကြောင့် ပေါင်ကို မရွက်မကြောက်ဖြဲချလိုက်မိတယ်။ ဆူးရဲ့လက် အသိစိတ်မှ မရှိတော့ဘဲ သူ့တောက်ခတ် နှုတ်ရဲ့ရဲ့လေးတာ ယောက်ျားလေးသုံးယောက်လုံးကို အားကြီးကြီးနဲ့ ဆွဲဆောင် နေတယ်။

“အား . . နေမျိုး ဝါမနေနုနုတော့ဘူး ခုနဲ့ . . ကျွတ် ကျွတ်ကျွတ် . . အား”

ဆူးရဲ့ဝေစနာသံကြားရတာနဲ့ ဝေယံကျော် တစ် ယောက်မျှတော့ တစ်ယောက်ကြည့်ပြီး ပြုံးလိုက်ပါတယ်။ ဆူး တောက်ခေါင်းထဲကလည်း အချစ်တွေ ခွဲနေတောင် ကျနေ ပြီလေ . . .

“ကဲ . . ဝါပထမလုပ်မယ်”

ကျော်လင်းရဲ့စကားအဆုံးမှာ နေမျိုးနဲ့ ဝေယံ ကျော်က ဆူးရဲ့ ခြေကျင်းဝတ်တွေကို ကိုင်ပြီးပေါင်ကို ပြဲ လိုက်ပါတယ်။ ခြေထောက်ဟာ ဝါးပွားမှာ ကြောက်တဲ့ တစ်ကို တူးလို့ ဝါးပေါင်ထောင်နေရဲ့ ပြီးတော့အခွင်းကုန် ဖြစ် ဘေးရတယ်။

ကျော်လင်းလဲ လီးကြီးတာပါဘဲ . . ဒါဝေယံ မျိုးနဲ့လိုက်တဲ့ ဆန်နီကိုတော့ ဘယ်မှမလဲ . . လောလော ဆယ်ဆူးရဲ့ ဝေစနာကိုတော့ ပျောက်ကင်းစေလိမ့်မယ်ဆိုတာ

ဂံသယမနိဗ္ဗာနံ။

“ပြုတ် . . စွပ် . . အား . . နာတယ်”

တစ်ချက်ထဲ အဆုံးလီ ဆောင့်သွင်းလိုက်လို့ ဆူးခ
ပြော အသံခိုက်သွားပါကယ် . . လီးကကြီးသာကြီးပြီး မရှည်
လို့ကော်သေးတယ်ဆိုရမှာပေါ့ . . ဒီလိုပြုံးစားကြီး သွင်းတာ
ကကော့ ဘယ်ပိန်းမပွ မကြိုက်ဘူး . . ဖာသယ်တောင်
မကြိုက်ဘူး . . ကျော်လင်းကိုတတွေ ဆူးကို ဖာသယ်
လောက်တောင် တန်ဖိုးမထားဘူးဆိုတာ ထင်ရှားနေပြီပေါ့။

ဆူးရဲ့နှိမ့်တော့ကိုလက်နှစ်ဖက်နဲ့ ခုံညှစ်ပြီးအားနဲ့
ဆောင့်နေပါတော့တယ် . . ဆူးခပြော နေသားမကျသေး
ချိန်နို့ အောက်မှာ လိမ့်နေတာဘဲ သနားရော စောက်ခေါင်း
ထဲလီးကို အဆုံးထိ ဖြုတ်ပြီး စားမနဲထိုးသလို ပတ်ခြာလှည့်
မေ့ပေးတော့ ဆူးသဘောတော့နေမဲ့။

ဒါပေမဲ့ ရင်ဘတ်တစ်ခုလုံး ကိုနိုးလောက်အောင်
ဆုပ်ညှစ်ခံရလို့ အတော် မလက်မသာဖြစ်နေရှာတယ်။

ချစ်သူငယ်ချင်းတွေဖြစ်တဲ့ ဝေလံကျော်နဲ့ နေမျိုးကို
ကလည်း ခြေထောက်ကိုအားရပေးရ ဆွဲမြှောက်ထားလိုက်တာ
ကြမ်းနဲ့ ကင်ဝါးနဲ့ လွတ်နေရဲ့ ပိုအခံရခက်တာပေါ့။

“အား အား . . အ အား . . အား . . အား . .
အား . . အား . .”

ဆိုတဲ့ ဆူးရဲ့ အော်ငြီးသံတွေဟာ အခန်းထဲမှာ ဆူညံ
နေပါတယ်။

နောက်ဆုံး ကချက် ၂၀ လောက် အားရပေးရ ဆက်
တိုက်ပြီးဆောင့်ချပြီး ကျော်လင်းရဲ့ သူတ်ရှည်တွေဟာ ဆူးရဲ့
စောက်ဖုတ်ထဲမှာ လျှံကျသွားပါတယ်။ ဆူးက မပြီးသေးပေ
မဲ့ ကျော်လင်းလုံးဝ ဂရုမစိုက်တော့ဘူး။ ပြီးတာနဲ့ လီးကို ဆွဲ
နှုတ်ပြီး မတ်ထပ်ထရပ်လိုက်တယ်။

“နေမျိုးက . .

“ကဲ . . ငါလှည့်”

“လုပ်လေ . . ငါကိုင်ထားပေးမယ်”

“နေအုံး ငါဒီပုံခံမကြိုက်ဘူး ကုန်းပေးနေော် . .
နောက်ကနေ ဆောင့်မယ်။”

လိုက်ဖက်ညီတဲ့ သူငယ်ချင်းတွေပီပီ တစ်ယောက်ရဲ့
ဆန္ဒကို ကျန်နှစ်ယောက် မငြင်းပါဘူး။ ဆူးကို ကြမ်းကြမ်း
တမ်းတမ်းဆွဲယူပြီး ဒူးထောက်ဖက်ကုန်းအနေအထားဖြစ်
အောင်လုပ်လိုက်ပါတယ်။ ဆူးတော့ ဘာမှ မသိရှာဘူး
သူ့ရဲ့ကိုယ်ပိုင်ကမ္ဘာလေးထဲမှာ ပျော်မွေ့နေလို့ ပြုံးပြုံး . .
ပြုံးပြုံးနဲ့ပေါ့။

ဖင်နောက်မှာ အတ်တနေတဲ့ . . စောက်ဖုတ်ကို
လက်မနှစ်သောင်းနဲ့ ဆွဲဟလိုက်ပါတယ် . . အခုန ကြမ်း
ကြမ်းတမ်းတမ်း လိုးခံခဲ့ရလို့ နီမ့်နေတာဘဲ . . သီးမွှေး

၇၀၀ပေသီးလို ရှေ့ပြီး ကော့နေတဲ့လီးကို စောက်ခေါင်းဝ
ကျောပြီး ပွေ့ဆွပေးနေပါတယ်။

ဆူးရဲ့စိတ်တွေရှိပြီး ထကြွလာအောင်ပေါ့။ ဆူးတစ်
ယောက် တဟင်းဟင်းဖြစ်လာပြီး ဖင်ကြောကြီးတွေ တနှံ့နှံ့
နဲ့ အရင်းကို ခံဆွတ်စိတ်ပြင်းလာပါတယ်။

“ကိုး . . . ဘာလုပ်နေတာလဲ . . . သားလှည့်
. . . အား . . . အိုး . . . ကျွတ်ကျွတ် . . . ကျွတ် . . . အား . . .
လုပ်ပါတော့ . . .”

“ငြိ . . . ပြွတ် . . . စွပ် . . . ခုတ် . . . အင်း . . .
အား . . . အား . . .”

ကော့နေတဲ့လီးဖျားဟာ စောက်ခေါင်းကို ဒိုက်နဲ့
ညှစ်သလို ဒိုက်ပြီးဆွဲသွားပါတယ်။ ဖိလီးဟာ ကြောက်စရာ
ကောင်းတယ်လို့ ဆိုရမှာပါ . . . သူ့ဖျားလီးတွေလို ရှော့ရှော့
ရွံ့ရွံ့ပင်ပညားပဲ . . . အခေါင်းတစ်ခုလုံးကို တိုထိုး ဖိထိုးနဲ့
ဒိုက်ချိတ်ပြီး ဝင်လိုက်ထွက်လိုက်လုပ်နေတာကိုး။

“အား . . . ကောင်းတယ် . . . သိပ်ကောင်း . . .
ကားပြီးကောင်း . . . အိုး . . . အပွေ . . . အား”

ဆူးတစ်ယောက် ရွက်ရမှန်း မသိတော့ဘဲ . . . ဖက်ကို
တော့တော့ပေးလာပါတယ် . . . လီးကဖျိုးစုံနဲ့ လီးခံနေရတဲ့
အရသာကို ဖုတ်ဖုတ်လောက်အောင် ခွဲသွားမိတယ်။ နဲ့နံ့သတိ
ဂင်လက်လို့ မျက်စိပွင့်ကြည့်လိုက်တော့ . . . ဘေးမှာ ရပ်နေ

တဲ့ ကျော်လင်းကိုတွေ့ရတယ်။ လီးတန်းလန်းနဲ့ မမှီမကမ်း
လှမ်းပြီးဆုတ်လိုက်ပါတယ်။ ပြီးတော့ ကစားစရာရတဲ့
ကလေး တစ်ယောက်လို့ ဝှင်းကံ့ကံ့လို့ကံ
နယ်လိုက်လုပ်ပေးနေတယ်။

နေမျိုးကတော့ ဆူးရဲ့နို့နို့လုံးတို့ ခုံတိုင်ပြီး အားရ
ပါးရအောင်အောင်လို့နေပါတယ်။ မျက်နှာတစ်ခုလုံးလဲ သွေး
တွေရွှံ့လို့ပေါ့ . . . အံ့ကြိတ်ထားလို့ ကြောက်စရာရှုပ်သွင်
ဖြစ်နေရဲ့။ ကြောက်လဲကြောက်စရာဆဲ . . . ခိန်းမလှီးတာ
နွားသတ်သလိုလိုးတဲ့ကောင်တွေ . . . ဒါပျံ့က ဖိလီးနဲ့လုပ်ရ
မှာ မတုတ်လား။

နောက်ဆုံးတော့ ဆူးရဲ့ ဖောက်ခေါင်းထဲ သူ့လီးကို
တအားဖိကပ်ပြီး သုတ်ရည်တွေ ပန်းချလိုက်တယ် . . . ဆူးက
တော့ မပြီးသေးတော့ . . . မူးယစ်ဆေးဝါးကြောင့်ဘဲ ထပ်ပါရ
ဆူးစောက်ခေါင်းတစ်ခုလုံး သူ့ဖျား သုတ်ရည်တွေနဲ့ လျှံနေ
တယ်။ ကျော်လင်းက ဝေယံကျော်ဖက်လှည့်ပြီး . . .

“ကဲ . . . မင်းအလှည့် လုပ်”

“သူ့တို့ ခုံပေါ်တင်ရအောင်”

ပြောပြောဆိုဆို ခုံတန်းရှည်တစ်ခုပေါ် ဆူးကို ပက်
လက်အနေအထားနဲ့ တင်လိုက်ပါတယ်။

ဝေယံကျော်ရဲ့ မဲမဲတုတ်တုတ်လီးနဲ့ ဆိုတော့ အ
တော်ဘဲ သိပ်မမြင့်ဘူး ဆူးရဲ့ ခြေသလုံးလှလှလေးတွေကို
ပုခုံးပေါ်ထမ်းတင်ပြီး သူ့လီးကို စောက်ခေါင်းဝမှာ တော့လိုက်
တယ်။ ပြီးတော့ ဆူးရဲ့ ပုခုံးတိုငုံဆွဲပြီး တချိန်ထိုးဆောင်

သွင်းလိုက်တယ်။ အတော်တုတ်တဲ့လီးမို့ ဆူးခပြော အီသွား ရှာတယ်။

ခါတိုင်းလို ပေါင်မကားထားတော့ စောက်ဖုတ်လေး ဟာ သိပ်မကျယ်ဘဲ စိစိလေးဖြစ်နေတယ်။ ဒီတော့လီး ဝင် ရတာခတ်သလို ခံရတဲ့ ဆူးလဲအတော်နာနေရှာတယ် . . ဒါပေမဲ့ သူ့သွင်းချင်းတွေကို သူ့လဲ အညာအတာမဲ့ အားကုန် လှီးနေပါတော့တယ်။

ဆူးလိုနုနုနယ်နယ်လေးအဖို့ ဒါမျိုးဟာ လွန်လွန်း နေပါပြီ။ သူ့တို့ဘယ်လောက်ဘအောင်အောင် ဆူးခပြော မပြီး နိုင်ချာဘဲ ဆပ်တင့်ငုံသွားပြန်နေလို့ ပိုဒုက္ခရောက်နေရပါ တယ်။ တယ်ခက်ကလဲ နေ့နိုးတိုခက်ကလဲခက်ကလဲ ဆူးရဲ့ စောက်ဖုတ်ထဲ အရည်တွေ ဝါကနဲ ပန်းထွတ်ထွတ်လို့ပါ တယ်။

ဒါပေမဲ့ ဆူးကိုတော့ ပြီးအောင် မလုပ်ပေးနိုင်ခဲ့ တဲ့ . . ဆူးရဲ့စောက်ဖုတ် တပြိုင်လုံး အဖြူရောင် အရည်တွေ ပေပွနေတယ် . . စောက်ခေါင်းထဲကနေ စီးပြီးဖင်မှာပါ . . ပွနေအောင် ပေတုံ့နေရဲ့ . . နေ့နိုးဟာ ဒါဒါတွေတို့ အဝတ် တစ်ခုနဲ့ ခပ်ကြမ်းကြမ်းသုတ်ပေးပြီး ကုန်တဲ့ နှစ်ကောင်က အဝတ်အစားသေချာပြန်ဝတ်ပေးလိုက်ပါတယ်။ ပြီးတော့ ဦးခိုးတပြီအလာတောင် မစောင့်တော့ဘဲ လယ်ထွက်လာကြ ရဲ့ . . ဆူးရဲ့တိုက်ရွေ့ရောက်တော့ ဆန်နီတစ်ယောက်ဆိုင် သိမ်းပြီး ပြန်မလို့ လုပ်နေရဲ့ . . ဆူးတစ်ယောက်အခြေအ နေမမှန်ဟာလဲခြင်ရော ကားထဲက ဆွဲချနေတဲ့ ဟိုကောင်တွေ ဆီက ခပ်တည်တည်ဘဲ လက်လွှဲလွှဲလိုက်တယ်။ တိုကောင်

တွေလဲ စကားရောပေး သောစောနဲ့ လင်သွားကြတာ။

"ဆန်နီ . . ဆန်နီ . . ဆူးကို သူ့တို့ မကစားလုပ် ကြတယ် . . ဆန်နီရယ် . . တင်းတင်းတင့် . . နောက်ပြီး ဆူးပြေးသေးတူး . . ခိုက်တဲ့တသိပ်အောက်တာဘဲ . . ဆန်နီ ဆူးပြန်ပြန်ပြီးအောင် လုပ်ပေးပါ။"

ဆူးရဲ့ စကားကြောင့် ဆန်နီဟာ ဆူးလဲနားသွား ဖေ့ပဲ သူ့အလိုလိုက်ဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်ပါတယ်။ အသာဆွဲခေါ် ယင်ဆွဲစွယ်ထားတဲ့ ကဆန်းတို့ဖွဲ့ပြီး သူ့ကို သွင်းလိုက် တယ်။

"ဆူး . . တိုက်ကိုခံနိုင်ပါ့မလား . . ဝ . . ယောက် တောင်ဆက်ဆံခဲ့ရတယ်ဆိုတော့ . ."

"လုပ်သာလုပ် . . ဆူးပြီးပင်တော်ပြီ"

ဒီတော့ ဆန်နီဟာ သူ့ထင်းဗူးသေတ္တာထဲက ဆိတ် မျက်ကွင်းတစ်ခု ထုတ်လိုက်ပါတယ်။ ပြီးတော့ ဆူးရဲ့ထာဘီကို လှန်တင်ပြီး နီရဲယောင်ကိုင်းနေတဲ့ စောက်ဖုတ်ကိုလှည့် နဲ့ ကလိပေးနေရဲ့ . . စောက်စေ့ကလေးကတော့ သူ့ကတိ အတိုင်း ခေါင်းထောင်မတ်လို့နေတယ်လေ . . ဆူးတစ် ယောက် စိတ်တွေပြန်ကြွလာပြီး အရမ်းကို အလိုးခံချင်ပြန် နေပြီပေါ့။

ဆူးရဲ့အခေါင်းထဲက အရည်ကြည်တွေ သုတ်ပြီး တော့ ဆန်နီဟာ ဆူးရေ့မှာ မတ်ကပ်ရပ်ပြီး တောင်းတံခပ် ကို ဆွဲချလိုက်တယ် . . ဆူးစောက်ဖုတ်နဲ့ ရက်ဟန်နဲ့ လီးဟာ ဝှက်ပျော့ဖူးကြီးလို့တောင်မတ်လာရဲ့ . . အမြဲကမ်းဆီကုတ် ထားတဲ့ ဆိတ်မျက်ကွင်းကို လီးမှာ ဝှက်ချလိုက်တယ်။

ပြီးတော့ ...

"ငြိတ် ... စွပ် ... အား ... အ ... ဆန်နီရယ်
ကောင်းလိုက်တာ ... ဘယ်လိုများ လုပ်လိုက်တာလဲ ...
ကိုး ... အား ... အား ... အား ... အမေ့ ... အင်း ...
ဘင်း ... ဟင်း ... ဟင်း ..."

ဆူးတစ်ယောက်ဆောက်တည်ရာမရအောင် ဖြစ်
နေရာပါတယ် ... ဆိတ်မျက်ကွင်းက စောက်ဖုတ်နုနုလေး
ကို ပဟားတရားပွတ်တိုက်နေတာကိုး... ဆန်နီ လက်မောင်း
ကို လက်သည်းတွေ စိုက်ဝင်သွားအောင် ကိုင်ထားပါတယ်။
ဆန်နီလဲ ရိုးရိုးမဆောင့်ဘဲ မွေမွေပြီး ဆောင့်ပေးတော့ ...
ဆူးခမြာ ကောင်းလွန်းလို့ သေချင်စိတ်တောင် ပေါက်လာ
တယ် ... ဖင်ကို စကော့ဝိုင်း ဝိုင်းပေးလိုက် ... ကော့ပေး
လိုက်နဲ့ အားရပါးရ ကော့ကော့ပြီး ခံနေရဲ့။

"ဆန်နီ ... မြန်မြန် ... မြန်မြန် ... ဆူးပြီးပြီ ...
ပြီး ... ပြီ ... အား ... အား ..."

ဆူးတစ်ယောက် အားရပါးရကြီး ပြီးသွားပါတယ်
ဆန်နီခါးကိုခြေထောက်တွေနဲ့ ချိုက်ထားသလို လည်ပင်းကို
မလွတ်တမ်းဖက်ထားပါတယ်။ မရွေးမနှောင်းမှာဘဲ ဆန်နီလဲ
နာကျင်နေတဲ့ ဆူးစောက်ဖုတ်ထဲ သဘာဝဆေးရည်ကို ပန်း
ထုတ်ချပြီး ဆူးပေါ် မှောက်ကျသွားရဲ့ ... သူတို့ရဲ့ စိတ်
အစဉ်တာ အချိန်မဲ့စွာနဲ့လွင့်ဖျော့နေပါတော့တယ်...။

xxxxx

ပြီးပါပြီ။